

**T.C.
YALOVA ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**SOSYAL HİZMET ANABİLİM DALI
SOSYAL HİZMET BİLİM DALI**

**TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARININ SOSYAL
HİZMET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: SULTANBEYLİ VE
BAKIRKÖY BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ABDULLAH CANER KÖSE

TEZ DANIŞMANI: PROF. DR. MUSA ŞAHİN

**YALOVA
NİSAN 2022**

T.C.
YALOVA ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

SOSYAL HİZMET ANABİLİM DALI
SOSYAL HİZMET BİLİM DALI

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYESİLİK UYGULAMALARININ SOSYAL
HİZMET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: SULTANBEYLİ VE BAKIRKÖY
BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Abdullah Caner KÖSE
187203015

TEZ DANIŞMANI: PROF. DR. MUSA ŞAHİN

YALOVA
NİSAN 2022

ETİK BEYAN

Yalova Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Tez Yazım Kuralları'na uygun olarak hazırladığım “TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARININ SOSYAL HİZMET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: SULTANBEYLİ VE BAKIRKÖY BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ” başlıklı bu tez çalışmada; tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu bildirir, aksinin tespiti halinde doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi taahhüt ve beyan ederim.

Abdullah Caner KÖSE

ÖNSÖZ

Tez danışmanım olarak hem lisans ve yüksek lisans eğitimim boyunca hem de bu tez çalışmam sürecinde yardımları ve desteğiyle yanımda olan, kendisinden çok şey öğrendiğim değerli hocam Prof. Dr. Musa ŞAHİN'e ve diğer kıymetli hocalarıma teşekkürlerimi sunarım.

Desteklerini hep yanımda hissettiğim en zor günlerimde beni yalnız bırakmayan ve yardımlarını esirgemeyen canım dostlarım, sevgili arkadaşlarıma teşekkür ederim.

Yaşamım boyunca desteklerini, sevgilerini, güvenlerini hissettiğim annem Emine KÖSE'ye, babam Mustafa KÖSE'ye ve ağabeyim Can KÖSE'ye tüm kalbimle teşekkür ederim

Hayatımın her anında olduğu gibi tez sürecimde de yanımda ve destek olan, beni koşulsuz seven, bana yaşama sevinci veren, hayatımın mutluluk kaynağı sevgili eşim Fatma Gül ÇELİK KÖSE'ye sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Nisan – 2022

Abdullah Caner KÖSE

İÇİNDEKİLER

ETİK BEYAN	i
ÖNSÖZ	iii
İÇİNDEKİLER	v
TABLolar LİSTESİ	ix
ŞEKİLLER LİSTESİ	xi
GÖRSELLER LİSTESİ	xiii
ÖZET.....	xv
ABSTRACT	xvii
1. GİRİŞ	1
2. KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE	3
2.1. Kavramlar ve Tanımlar	3
2.1.1. Belediye	3
2.1.2. Sosyal belediyeçilik kavramı ve kuramsal çerçevesi.....	6
2.2. Sosyal Belediyeçilik İşlevleri ve Uygulamaları	12
2.2.1. Sosyal belediyeçiliğin işlevleri	12
2.2.2. Sosyal belediyeçilik uygulamaları.....	14
2.3. Sosyal Belediyeçilik Literatürü	17
2.3.1. Dünyada sosyal belediyeçilikle ilgili araştırmalar.....	17
2.3.2. Türkiye’de sosyal belediyeçilikle ilgili araştırmalar	19
2.4. İnsan Hakları Açısından Belediyeçilik.....	22
2.5. Şehir Kültürü ve Sosyal Belediyeçilik	23
2.6. Sosyal Belediyeçilik ve Sosyal Hizmet İlişkisi	24
2.6.1. Ekolojik kuram	26
2.6.2. Güçlendirme yaklaşımı.....	27
2.6.3. Koruyucu ve önleyici yaklaşım	28
3. TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYEÇİLİK UYGULAMALARININ SOSYAL HİZMET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: SULTANBEYLİ VE BAKIRKÖY BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ.....	31
3.1. Araştırmanın Metodolojisi	31
3.1.1. Araştırmanın modeli	31
3.1.2. Araştırmanın hipotezleri	31
3.1.3. Araştırmanın problemleri.....	32
3.1.4. Araştırmanın yöntemi	32

3.1.4.1. Araştırmanın veri toplama araçları ve veri analizi	32
3.1.5. Araştırmanın sınırlılıkları	34
3.2. Bulgular ve Yorumlar	34
3.2.1. Sultanbeyli belediyesi	34
3.2.1.1. Sultanbeyli belediyesi sosyal belediyecilik uygulamaları	36
3.2.2. Bakırköy belediyesi	42
3.2.2.1. Bakırköy belediyesi sosyal belediyecilik uygulamaları	45
3.2.3. Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyecilik açısından karşılaştırılması.....	47
3.2.3.1. Örgütsel yapı açısından.....	47
3.2.3.2. Uygulamalar açısından	47
3.2.4. Sosyal belediyecilik uygulamalarının sosyal hizmet açısından karşılaştırılması.....	49
3.2.4.1. Ekolojik kuram açısından yapılan sosyal belediyecilik uygulamaları	49
3.2.4.2. Güçlendirme yaklaşımı açısından yapılan sosyal belediyecilik uygulamaları	50
3.2.4.3. Koruyucu ve önleyici yaklaşım açısından yapılan sosyal belediyecilik uygulamaları.....	51
4. TARTIŞMA VE SONUÇ	53
5. ÖNERİLER	60
KAYNAKLAR	63
EKLER.....	71
ÖZGEÇMİŞ	95

TABLÖLER LİSTESİ

Tablo 2.1. Türkiye'de belediyelerin gelişimi	3
Tablo 2.2. Merkezi yönetim ve yerel yönetim tarafından verilen hizmetler.....	5
Tablo 2.3. Yerel yönetimlerde sosyal harcamalar ve bütçedeki karşılıkları	8
Tablo 2.4. Sosyal belediyeçilik hizmetleri	12
Tablo 3.1. Sultanbeyli belediyesi mahallelere göre sosyal yardım başvurusu.....	38
Tablo 3.2. Sultanbeyli belediyesi mahallelere göre yapılan sosyal yardımlar	39
Tablo 3.3. Sultanbeyli belediyesi engellilere yapılan yardımlar (2018-2020).....	41
Tablo 3.4. Bakırköy belediyesi temel değerler ve hedefler	43

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 2.1. Sosyal belediyeçilikte hizmet alanları	11
Şekil 2.2. Sosyal belediyeçilik uygulamalarında hedef kitle	15
Şekil 2.3. Diğer sosyal belediyeçilik uygulamaları.....	17
Şekil 2.4. Çevresi içinde birey	26
Şekil 2.5. Bireyi oluşturan sistemler	27

GÖRSELLER LİSTESİ

Görsel 1. Sultanbeyli Belediyesi Merkez Çayevi Projesi	71
Görsel 2. Sultanbeyli Belediyesi Aydos Sosyal Tesisleri	71
Görsel 3. Sultanbeyli Belediyesi Aydos Sosyal Tesisleri Üst Görünüm	72
Görsel 4. Sultanbeyli Belediyesi Sosyal Alan Yapımı	72
Görsel 5. Sultanbeyli Belediyesi Çiçek Ekimi	73
Görsel 6. Sultanbeyli Belediyesi Yeşil Alan Sulaması	73
Görsel 7. Sultanbeyli Belediyesi Yeşil Alan ve Çiçek Bakımı	74
Görsel 8. Sultanbeyli Belediyesi Ağaç Dikimi Etkinliği	75
Görsel 9. Sultanbeyli Belediyesi Sıcak Yemek ve Ev Temizliği Yardımları	76
Görsel 10. Sultanbeyli Belediyesi Cenaze Hizmetleri	77
Görsel 11. Sultanbeyli Belediyesi Hasta Yardımı.....	78
Görsel 12. Sultanbeyli Belediyesi Tarafından Organize Edilen Oyunlar	79
Görsel 13. Sultanbeyli Belediyesi Tarafından Düzenlenen Söyleşiler	80
Görsel 14. Sultanbeyli Belediyesi Tarafından Verilen Covid-19 Eğitimleri	81
Görsel 15. Sultanbeyli Belediyesi Halkla İlişkiler Merkezi.....	82
Görsel 16. Bakırköy Belediyesi Misafirhanesi	82
Görsel 17. Bakırköy Belediyesi Kreşi.....	82
Görsel 18. Bakırköy Belediyesi Sınav Dönemindeki Öğrencilere Etüt Yardımı.....	83
Görsel 19. Bakırköy Belediyesi Tarafından Düzenlenen Tiyatro Oyunları.....	84
Görsel 20. Bakırköy Belediyesi Covid-19 Teftişi ve Bilgilendirmesi	85
Görsel 21. Bakırköy Belediyesi Temizlik Hizmetleri.....	85
Görsel 22. Bakırköy Belediyesi Sokak Hayvanlarına Yönelik Bakım ve Barınak	86
Görsel 23. Bakırköy Belediyesi Dezenfekte Hizmetleri	86
Görsel 24. Bakırköy Belediyesi Sosyal Alan İçin Bakım ve Onarım Çalışmaları.....	87
Görsel 25. Bakırköy Belediyesi Botanik Park Bakımı	88
Görsel 26. Bakırköy Belediyesi Halk Market Yardım Uygulaması	89
Görsel 27. Bakırköy Belediyesi Psikolojik Destek Hizmeti	90
Görsel 28. Bakırköy Belediyesinin Spor Alanı Bakımları.....	91
Görsel 29. Bakırköy Belediyesi İhtiyaç Sahiplerine Yardımlar.....	92
Görsel 30. Bakırköy Belediyesi Ücretsiz Kurslar	93
Görsel 31. Bakırköy Belediyesi Üniversite Kız Öğrenci Yurdu.....	94

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARININ SOSYAL HİZMET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: SULTANBEYLİ VE BAKIRKÖY BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ

ÖZET

Yönetim anlayışlarında yaşanan gelişmeler, yerel yönetimlerin daha fazla rol üstlenmesini beraberinde getirmiştir. Sosyal devlet anlayışının yaygınlaşması ve yerel yönetimlerin bu süreçteki rollerinin artması, sosyal belediyeçilik yaklaşımını ortaya çıkarmıştır. Bu çalışmanın amacı Türkiye'de sosyal belediyeçilik uygulamalarını incelerken Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerini karşılaştırmaktır. Çalışma kapsamında belediyeler tarafından paylaşılan raporlar kullanılarak veriler elde edilmiştir. Ulaşılan sonuçlara göre Sultanbeyli ve Bakırköy ilçeleri sosyo-ekonomik, sosyo-kültürel ve sosyo-demografik açıdan büyük farklara sahip olmasına karşın iki belediyenin sosyal belediyeçilik uygulamaları temel hizmetlerde benzerlik göstermiştir. Spora destek, yeşil alan, temizlik hizmetleri, ihtiyaç sahiplerine yardım, sosyal aktivite organizasyonları hizmetleri Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin benzer sosyal belediyeçilik uygulamaları olarak belirlenmiştir. Bakırköy Belediyesi'nin hizmetleri sosyal belediyeçilik açısından Sultanbeyli Belediyesi'nden daha fazla sosyal hizmetin hak temelli yaklaşımına uygundur. Sultanbeyli ve Bakırköy belediyeleri tarafından paylaşılan verilerin geçerli ve güvenilir olduğu düşüncesi, çalışmanın sınırlılıklarını oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal hizmet, Sosyal belediyeçilik, Sultanbeyli belediyesi, Bakırköy belediyesi

COMPARISON OF SOCIAL MUNICIPALITY PRACTICES IN TURKEY WITH SOCIAL WORK PERSPECTIVE: THE CASE OF SULTANBEYLI AND BAKIRKOY MUNICIPALITIES

ABSTRACT

Developments in management approaches have brought the role of local governments with it. The spread of the social state understanding and the increasing role of local governments in this process have revealed the social municipality approach. The aim of this study is to compare the municipalities of Sultanbeyli and Bakirkoy while examining the social municipality practices in Turkey. Within the scope of the study, data were obtained by using the reports shared by the municipalities. According to the results, although the districts of Sultanbeyli and Bakirkoy have great socio-economic, socio-cultural and socio-demographic differences, the social municipality practices of the two municipalities are similar on vital services. Support for sports, green space, cleaning services, helping those in need, social activity organizations services are determined as similar social municipality practices of Sultanbeyli and Bakirkoy municipalities. The services of Bakirkoy Municipality are more in line with the rights-based approach of social work than Sultanbeyli Municipality in terms of social municipality. The thought that the data shared by Sultanbeyli and Bakirkoy municipalities are valid and reliable constitutes the limitations of the study.

Keywords: Social work, Social municipality, Sultanbeyli municipality, Bakirkoy municipality

1. GİRİŞ

Yerel yönetimler, dünyada son yıllarda hızlı bir biçimde gelişmiş ve giderek daha etkili bir konuma gelmiştir. Yerel yönetimlerin kamu yönetiminde üstlendiği rollerin artması ile topluma verilen hizmetlerin artması ve çeşitlenmesi söz konusu olmuştur. Sosyal belediyeçilik özellikle hızla sosyal sorunların yoğunlaştığı günümüzde daha fazla tartışılır olmuştur. Bu anlamda belediyelerin üstlendiği rollerin değerlendirilmesi önem arz etmektedir.

Sosyal belediyeçilik, son dönemde sadece sosyal yardımların ikamet edilen il veya ilçedeki bireylere ulaştırılması düşüncesinden çok daha fazlası olup kapsamlı sosyal politikaların üretildiği bir olgu olmuştur. Sosyal politika, sosyal yardım ve sosyal hizmet üçlüsü sosyal belediyeçilik penceresinden ayrı düşünölmeyeceğinden bu çalışma kapsamında sosyal belediyeçilik uygulamaları hakkında incelemeler yapılırken sosyal belediyeçiliğın tarihi gelişim sürecine ilişkin bilgilere yer verilecektir.

Belediyelerin bireylere çeşitli kurumları aracılığı ile sürekli temasta olduğu göz önünde bulundurulduğunda sosyal hizmet uygulamaları açısından oldukça etkili mekanizmalar olduğu görölmektedir. Pek çok sosyal hizmet kuramı içerisinde görölebileceğı gibi belediyeler, makro düzeyde birimlerdir (T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Türkiye’de Sosyal Hizmet ve Yardımların Yeniden Organizasyonu Araştırması, 2015). Bu anlamda belediyelerin faaliyetleri sosyal hizmet açısından mutlak surette değerlendirilmelidir.

1980’li yıllarda gelişen neo-klasik politikaların etkisi ve yerleşme hareketleri, belediyelerin sosyal hizmet ve sosyal yardımlar çerçevesinde yeniden şekillenmesini öncöllemiştir. Başta Almanya olmak üzere yerelden hizmet üretmenin oldukça görünür olduğu Avrupa’da sosyal belediyeçiliğı görmek mümkün olmuştur.

Türkiye’de ise özellikle iç göçün yoğun olarak yaşandığı bu yıllarda şehirlerde özellikle gecekondulaşma ve iç göçün etkisi ile yoksulluğun artması çalışma alanlarını oluşturmuş. Yoksulluğun giderilmesi yönlü sosyal yardımlar belediyeler tarafından sağlanmaya çalışılmıştır. Ancak hak temelli bir yaklaşımdan oldukça uzak olan bu yardımlar yeterli olmamıştır.

Türkiye'de sosyal hizmet ve sosyal belediyeçilik hakkındaki literatürün zayıf olması güncel bir çalışma olarak araştırmayı önemli hale getirmektedir. Çoğunlukla belediyeler tek başına ele alınarak sosyal yardım gözüyle değerlendirilmiştir.

Çalışmada mekânsal yakınlık sebebiyle İstanbul ili seçilmiş olup kısıtlılıklar dolayısıyla Avrupa yakasında yer alan Bakırköy Belediyesi ve Anadolu yakasında yer alan Sultanbeyli Belediyesi, sosyal belediyeçilik uygulamaları açısından kıyaslanacaktır.

Sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik açıdan birbirinden büyük farklılıklara sahip olan bu iki belediyenin sosyal belediyeçilik açısından kıyaslanması ile sosyal hizmet ve sosyal belediyeçilik ilişkisi çerçevesinde uygulamalara yönelik bir değerlendirme yapılması hedeflenmektedir. Sultanbeyli ve Bakırköy belediyeleri tarafından yürütülen sosyal belediyeçilik uygulamaları, belediyeler tarafından resmi internet siteleri başta olmak üzere sosyal ağlar ve haber ağlarındaki veriler kullanılarak araştırılmaktadır. Böylece literatürde sosyal belediyeçilikle ilgili ulaşılan bilgileri destekleyecek somut bulgulara ulaşılması mümkün olmaktadır. Bu araştırma sosyal belediyeçilik uygulamalarını Bakırköy ve Sultanbeyli belediyeleri açısından karşılaştırması yönüyle özgündür.

Çalışma, iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde kavramlar ve kuramlar açısından konu ele alınmıştır.

İkinci bölümde ise araştırmanın sürecine dair bilgiler ve Sultanbeyli ile Bakırköy Belediyelerinin sosyal belediyeçilik açısından karşılaştırılması ve bununla ilgili faaliyet raporlarından hizmetlerin açıklanması yer almaktadır.

2. KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE

Kavramsal ve kuramsal çerçeve bölümünde kavramlar ve tanımlar, kuramsal yaklaşım, sosyal belediyecilik işlevleri ve uygulamaları, literatür analizi, insan hakları açısından sosyal belediyecilik, şehir kültürü ve sosyal belediyecilik konu başlıkları altında araştırma yapılmaktadır.

2.1. Kavramlar ve Tanımlar

2.1.1. Belediye

Türk Dil Kurumu tarafından yapılan belediye tanımı “il, ilçe, kasaba, belde vb. yerleşim merkezlerinde temizlik, aydınlatma, su, toplu taşıma ve esnafın denetimi gibi kamu hizmetlerine bakan, başkanı ve üyeleri halk tarafından seçilen, tüzel kişiliği olan örgüt” şeklindedir (TDK, 2021). Belediye, yerel yönetim birimi niteliği taşımaktadır (Derdiman, 2012: 53).

2005 yılında yayımlanan 5393 sayılı Belediye Kanunu kapsamında yapılan belediye tanımı şu şekildedir: “Belediye; belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî ve malî özerkliğe sahip kamu tüzel kişisini ifade eder” (<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5393.pdf>). Türkiye'de belediyelerin gelişim dönemleri aşağıdaki tablo üzerinde gösterildiği gibidir.

Tablo 2.1. Türkiye'de belediyelerin gelişimi

Dönem	Dönemin Öne Çıkmış Özellikleri	Ana Mevzuatlar
1920, 1923	-İlk mecliste yerel yönetim çerçevesi anayasada detaylı biçimde ele alındı. -Yerel yönetimlerin kapsamı genişledi. -Belediye başkanlarının meclisten seçilmesi kuralı benimsendi.	1877 Tarihli Dersaadet Belediye Yasası 1877 Tarihli Vilayet Belediye Yasası

Tablo 2.1. (Devam) Türkiye'de belediyelerin gelişimi

1923, 1930	-Osmanlı Dönemi belediye yasaları benimsense bile iyileştirme yapıldı. -Belediyenin gelir yasaları hazırlandı. -Başkent Ankara seçildi.	1877 Tarihli Dersaadet Belediye Yasası 1877 Tarihli Vilayet Belediye Yasası 1924 Tarihli 417 satılı Ankara Şehrameti Yasası
1930, 1960	-Belediyelerle ilgili yasa kabul edildi. -Belediye yasal altyapısı tamamlandı. -Yerel yönetimdeki özel teşebbüsler kamu kurumu haline getirildi. -Çok partili siyasi dönem başladı. Belediyeleri de farklı partiler yönetmeye başladı.	1580 sayılı Belediye Yasası
1960, 1980	-Hızlı kentleşme yaşandı. Bu çerçevede metropollerde problemlerin çözümü gerçekleştirilemedi.	1580 sayılı Belediye yasası
1980, 2004	-Belediye seçim yasası getirildi. -Büyükşehir modeli uygulandı. -Belediye geliri arttı.	1580 sayılı belediye yasası 3030 sayılı Büyükşehir Belediye yasası
2004, 2012	-Belediyelerin ilgili olduğu mevzuat değişti. -Çeşitli reformlar benimsendi. -Belediyelerin özerkliği artırıldı. -Büyükşehir belediye uygulamacılığı geliştirildi.	5393 sayılı Belediye yasası 5216 sayılı Büyükşehir belediye yasası
2012 ve sonra	-İller bazında büyükşehir belediyeciliği uygulaması yapıldı. -Belde belediyeleri azaltıldı.	5393 sayılı Belediye yasası 5216 sayılı Büyükşehir belediye yasası 6360 sayılı yasa

Kaynak: Oktay, 2020: 173.

Tablo 2.1’de yer alan bilgilere göre Türkiye’de belediyelerin gelişiminde dönemlerin kendisine özgü dinamikleri vardır. Örneğin 2000’li yıllardaki kamu yönetimi anlayışı ile 1950’lerdeki anlayış arasında büyük farklar oluşmuştur. Benzer durum yerel yönetimlerin rolleri için de geçerlidir. Bu nedenle belediyelerin gelişim süreçlerinin farklılıklar göstermesi olağandır.

Geçmişte merkezi yönetim olarak devlet, halka sunulan hizmetleri üstlenmiştir (Mecek ve Atmaca, 2020: 2082). Ancak değişen kamu yönetimi anlayışıyla birlikte yerel yönetimlerin bu süreçteki rolleri artmış, sosyal devlet ve sosyal belediyecilik ilişkisi gelişmiştir. Aşağıdaki tabloda sosyal devlet ve sosyal belediyecilik ilişkisi kapsamında yer alan merkezi ve yerel yönetim kıyaslaması yapılmıştır.

Tablo 2.2. Merkezi yönetim ve yerel yönetim tarafından verilen hizmetler

Verilen Hizmetler	Merkezi Yönetim	Yerel Yönetim (Belediye + İl Özel İdare)
Yasama	+	-
Yürütme	+	+
Yargı	+	-
Sağlık	+	+
Acil yardım	+	+
Kolluk çalışmaları	+	-
Eğitim	+	-
İmar planı	+	+
Kültür	+	+
Çevre	+	+
Toplu ulaşım	-	+

Tablo 2.2. (Devam) Merkezi yönetim ve yerel yönetim tarafından verilen hizmetler

Coğrafi sistemler	-	+
İtfaiye	-	+
Mezarlık	-	+
Tarihi eser koruma	+	+
Zabıta	-	+
Vergi	+	+
Bayındırlık	+	+
Sosyal hizmet	+	+

Kaynak: Güzel, 2012: 22.

Tablo 2.2’de görüldüğü üzere yürütme, sağlık, acil yardım, imar planı, kültür, çevre, tarihi eserleri koruma, vergi, bayındırlık ve sosyal hizmet merkezi yönetim ve yerel yönetimler tarafından ortak olarak verilen hizmetlerdir. Eğitim, kolluk faaliyetleri, yargı ve yasama merkezi yönetimin verdiği ancak yerel yönetimlerin veremediği hizmetler olarak görünmektedir. Buna karşın itfaiye, mezarlık, zabıta, coğrafi kent ve bilgi sistemleri, toplu taşıma merkezi yönetimin vermediği ancak yerel yönetimlerin verdiği hizmetler olarak görünmektedir.

Yerel halkın ihtiyaçlarının karşılanmasında belediyeler kritik öneme sahiptir. Çağdaş kamu yönetimi anlayışının gelişmesine paralel olarak belediyelerin vatandaşların ihtiyaçlarını karşılama noktasında üstlendiği rollerin kapsamı da genişlemiştir. Belediyeler için yerel halka hizmet sunumu belirleyici kriterlerden bir tanesi olarak görünmektedir (Demirbaş vd., 2017: 146). Geline nokta belediyeler, yerel yönetim birimleri arasında daha fazla ön plana çıkmaktadır.

2.1.2. Sosyal belediyeçilik kavramı ve kuramsal çerçevesi

Bir ülkedeki sosyal politikaların etkili bir biçimde uygulanması, merkezi yönetimin yanı sıra yerel yönetimlerin katkı sağlaması beklenen bir konudur (Berkün, 2017: 582).

Gerek kamu yönetimi anlayışının değişerek çağdaş kamu yönetiminin hâkim olması gerekse devletlerin sosyal politikalara daha fazla önem vermesi ile sosyal belediyeçilik kavramı ortaya çıkmış ve gelişim göstermiştir. Ayrıca farklılaşan ihtiyaçlarla birlikte, verilecek hizmetlerin yerelleşmesi gerekliliği doğmuştur.

Dezavantajlı kesimlerin yaşadıkları sorunlar giderek artmaktadır (Mermer, Şataf ve Negiz, 2016: 1302). Dezavantajlı grupların ihtiyaçlarının karşılanması noktasında sosyal hizmet ve sosyal politika araçlarının belediyeler yoluyla yerine getirilmesi sosyal belediyeçilik kavramını açıklamaya yardımcı rol oynamaktadır. Yirmi birinci yüzyılda merkezi otoritelerin yerel yönetimler üzerindeki etkisi azalmıştır (Yayman, 2013: 4). Böyle bir ortamda yerel yönetimlerin kendi planlamalarını yaparak halka hizmet sunumunu gerçekleştirmeleri örnekleri artmaktadır.

Sosyal belediyeçilik kavramını açıklarken öncelikle sosyal devlet kavramına yer vermek gerekmektedir. Sosyal devlet, toplumdaki bireylerin sosyal ve ekonomik haklarını güvenceye almanın yanı sıra demokratik örgütlenmeye destek olma yönünde gerekleri yerine getiren devlettir. Sosyal politikalar ve sosyal yardımlar, sosyal devleti açıklamada önemli bir yere sahiptir (Koray ve Temiz, 2014: 13).

Devletin, sosyal adaleti sağlamak ve sosyal barışı tesis etmek amacıyla sosyal ve ekonomik yaşama müdahale etmesi sosyal devlet anlayışının bir gereğidir. Bunun için de devletin sunduğu sosyal hizmetlerin önemi büyüktür. Belediyelerin bu sosyal politikaların uygulanmasında giderek daha fazla rol oynaması, sosyal belediyeçiliğin sosyal devlet ve sosyal hizmet gibi kavramlarla açıklanmasında etkili olmuştur (Pektaş, 2010: 6).

Devletlerin vatandaşların refahları ile ilgilenmesi ve refah düzeyini artırmak için çaba göstermesi sosyal refah kavramını açıklamaktadır. Belediyelerin sosyal refah yönündeki girişimlerinin artması, sosyal belediyeçiliğin açıklanmasında sosyal refaha değinilmesini gerektirmektedir. Sosyal belediyeçilik anlayışını farklı sosyal refah modelleri aracılığıyla açıklamak mümkün olsa da temelde İsveç sosyal refah modelinin yer aldığı anlaşılmaktadır. Sosyal belediyeçilik vatandaşlık özünde eşit hizmet sağlamak ve belediye sınırları içinde sosyal adaletin tesisi için yapılan hizmetlerin geneli için kullanılmaya başlamıştır (Türkiye'de Sosyal Hizmet ve Yardımların Yeniden Organizasyonu Araştırması, 2015). Halkın ihtiyaçlarını dikkate

almayan bir yönetimin başarılı olması söz konusu değildir ve bu durum sosyal belediyecilik yaklaşımının gelişiminde oldukça önemli bir yere sahiptir.

Bireylerin sosyal sorunlarına karşı çözüm getirilmesinde yerel yönetim birimlerinin görev ve sorumluluklarının varlığı, sosyal belediyeciliği ortaya çıkarmış ve gelişim göstermesini beraberinde getirmiştir. Yerel yönetim birimlerinin güçlendirilmesi ve sosyal devlet anlayışı kapsamında yer alan uygulamaların yerel yönetim birimleri tarafından yerine getirilmesi belediyelerin sosyal belediyelere dönüşmesi ile sonuçlanmıştır (İpek ve Çıplak, 2016: 204). Böylece 21.yüzyılın önemli kavramlarından birisi olan sosyal belediyecilik ortaya çıkmış ve gelişim göstermiştir.

Çağdaş dönemde yaşam alanlarının dönüşmesinin yanında yönetim disiplini ve yerel yönetimler hızlı bir biçimde değişim yaşamaktadır (Şahin, Çekiç ve Gözcü, 2014: 159). Yerel yönetimlerin yetki alanlarının genişlemesi, yapılan çalışmaların sonuçlarından birisidir. Yönetim anlayışında yapılan düzenlemelerle birlikte yerel yönetimlerin sunduğu hizmetlerin sayısı artmakta ve yapılan sosyal harcamalarda artış görülmektedir (Egeli ve Diril, 2012: 26).

Sosyal belediyecilik gereğince, belediyelerin bütçelerinde kayda değer bir kısmı vatandaşların yaşadıkları sorunlar ve ihtiyaçlarına yönelik olarak harcamaları yönünde beklentiler mevcuttur (Moors, 2012: 1). Bu açıdan bakıldığında kendisine sosyal belediye tanımlaması yapan belediyelerin bütçelerinin bu bakış açısıyla yeniden ele alınması gerekliliği oluşmaktadır. Sosyal belediyecilik, yerel yönetimlerde sosyal harcamaların bütçede kayda değer düzeyde yer tutmasını gerektirir. Aşağıdaki tabloda başlıca sosyal harcamaların bütçedeki karşılıkları derlenmiştir.

Tablo 2.3. Yerel yönetimlerde sosyal harcamalar ve bütçedeki karşılıkları

Fonksiyona Göre Sınıflandırmak	Ekonomiye Göre Sınıflandırmak
Sağlıkla İlgili Hizmetler	Burs ve Harçlık
Makine veya ekipman gibi hizmetler	Ülke içi burslar
Ayaktan tedaviler	Yurt dışına yönelik burslar
Hastane işlemleri	Yabancılarla yönelik burslar

Tablo 2.3. (Devam) Yerel yönetimlerde sosyal harcamalar ve bütçedeki karşılıkları

Halk sağlığı işlemleri	Diğer burs ve harçlıklar
Sağlıkla alakalı ar-ge faaliyetleri	Eğitim Amaçlı Diğer Transferler
Diğer sağlık hizmetleri	Eğitim amaçlı transferler
Eğitimle Alakalı Faaliyetler	Yabancılarla yönelik eğitim transferleri
Okul öncesi ve ilköğretim	Sağlık Amaçlı Transferler
Ortaöğretim	Sağlık amaçlı transferler
Üniversite eğitimi	Yiyecek Amaçlı Transferler
Eğitime yardımcı faaliyetler	Yiyecek-içecek amaçlı transferler
Diğer eğitim faaliyetleri	Barınma Amacıyla Yapılan Transferler
Eğitimle alakalı ar-ge faaliyetleri	Diğer transferler
Sınıflandırılmamış eğitim faaliyetleri	Tarımsal Amaçlı Transferler
Sosyal Güvenlik ve Sosyal Yardım	
Hasta ve malul yardım çalışmaları	Sosyal Amaçlarla Transferler
Yaşlılara yönelik hizmetler	Görme engellilere yardım
Aile yardım çalışmaları	Asker ailelerine yardımlar
İşsizlik yardım çalışmaları	Diğer
İskan yardım faaliyetleri	Ekonomik ve Maddi Transferler
Sosyal güvencesi olmayan kimselere yönelik yardımlar	

Tablo 2.3. (Devam) Yerel yönetimlerde sosyal harcamalar ve bütçedeki karşılıkları

Diğer sosyal hizmetler	Hane Halkına Yapılan Transferler
	Diğer
	Türk kültür varlığına korunması amacıyla yapılan harcamalar

Kaynak: Toprak ve Şataf, 2017: 78.

Tablo 2.3'te yer alan bilgilerden de anlaşılacağı üzere temel insani ihtiyaçların (gıda, barınma gibi) yanı sıra sağlık hizmetleri, eğitim hizmetleri, sosyal güvenlik ve sosyal yardım hizmetleri belediyelerin sosyal harcamaları kapsamında kendisine yer edinmiş durumdadır.

Sosyal belediyecilik yaklaşımında bunların yanında vatandaşların temel ihtiyaçlarını karşılama ve sosyal projelere önem verme gibi hususların ön planda bulunduğu bilinmektedir. Yönetim anlayışında yaşanan değişimlerle birlikte belediyelere bu alanlarda görev ve sorumlulukların yüklenmesi, sosyal belediyecilik kavramının ortaya çıkmasında ve gelişim göstermesinde belirleyici roller üstlenmiştir.

Tanımlayıcı çalışmalarda ve açıklamalarda sosyal belediyecilik ile ilgili olarak halkın temel ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde hareket etmenin yanında öne çıkan üç temel proje alanı bulunmaktadır. Sosyal belediyecilik anlayışı gereğince öne çıkan proje alanları eğitim, sağlık ve spor şeklinde sıralanmaktadır (Vlasova ve Loginovskikh, 2020: 2). Belediyelerin yönetimde üstlenmesi gereken roller açısından bakıldığında uzun süreli bir bakış açısının ürünü olan bu alanlar, aynı zamanda insani açıdan yardımlarla bir araya gelerek sosyal belediyecilik kapsamında öncelikli bir yere sahip olmaktadır.

Belediyeler; altyapı, ortak bir kalkınma hedefi, nüfusun temel ihtiyaç ve çıkarlarının karşılanması, koşulların düzenlenmesi ile birleştirilen bir dizi kurum, kuruluş ve ofis içeren karmaşık, çok işlevli bir kompleks birimler olarak görünmektedir. Ulaştırma tesisleri, konut hizmetleri, sosyal koruma, sağlık ve eğitim, bir dizi faktör tarafından

belirlenen eyalet ve belediye yönetimi uygulamasında kilit konumlardır (Frolova vd., 2016: 7422).

Yoksullukla mücadele, sosyal belediyeciliği açıklamada yeri olan kavramlardan bir diğeridir. Nakit yardımı, sosyal yardım kuponu, eşya-giyim yardımı, eğitim yardımı gibi uygulamalar yoksullukla mücadelede yaygın tercih edilen uygulamalardır (Kara, 2021: 46). Meslek edindirme kursları, sosyal belediyecilik anlayışının gereği olarak tercih edilen bir uygulama olarak nitelendirilebilir. Meslek edindirme, sosyal belediyecilik anlayışıyla birlikte gelir adaletsizliğinin azaltılması, yoksullukla etkin bir biçimde mücadele edilmesi ve fırsat eşitliğinin sağlanması bakımından son derece önemli bir konumdur (Bağlan ve Yardımcıoğlu, 2017: 64).

Bu uygulamalar aracılığıyla belediyelerin mümkün olan en fazla vatandaşın hayatına dokunarak yardım sağlaması beklenmektedir ve bu da sosyal belediyeciliğin öncelikleri arasında gösterilmektedir.

“Sosyal belediyecilik, belediyelerin sosyal fonksiyonlarını arttıran ve sosyal yaşam içinde aktif hale gelmesini sağlayan bir anlayıştır” (Ünal ve Caner, 2014: 32). Sosyal yardımlar ve sosyal hizmetlerin sosyal belediyecilik kapsamında merkezi bir konumda olduğu bu yalın tanım aracılığıyla yapılabilecek bir çıkarımdır.

Aşağıdaki şekilde sosyal belediyecilik kapsamında yer alan başlıca hizmet alanları bir araya getirilmiştir.

Hizmetlerin Sınıflandırması
Politik operasyon ve yönetimler
Bireyler ve ailelerin bakımları
Alt yapı hizmetleri, çevre düzenlemeleri ve güvenlikle alakalı hizmetler
Okul öncesi eğitimle alakalı uygulamalar ve çocuk bakım hizmetleri
Eğitimle ilgili hizmetler
Yaşlılık bakımıyla ilgili hizmetler
Engellilere yönelik bakım ve destek hizmetleri
Sosyal ve kültürel aktiviteler
Ticaretle ilgili faaliyetler ve konutlarla ilgili projeler
Diğer faaliyetler

Şekil 2.1. Sosyal belediyecilikte hizmet alanları

Kaynak: Şahinoğlu, 2017: 46.

Şekil 2.1’de yer alan bilgilere göre sosyal belediyecilikte başlıca hizmet alanları; siyasi operasyonlar ve yönetim, birey ve aile bakımı, altyapı-çevre-güvenlik, okul öncesi uygulamalar ve çocuk bakımı, eğitim, yaşlı bakım hizmetleri, engelli destek ve hizmetleri, sosyo-kültürel aktiviteler şeklinde sıralanmaktadır.

Geniş bir tanımla sosyal belediyecilik şöyle açıklanmaktadır: “Sosyal belediyecilik asgari düzeyde, günlük ihtiyaçlarını karşılayamayan yoksul ve muhtaç kişilere yerel düzeyde belediyeler tarafından yapılan yardımlar ve buna ek olarak belediyelerin yaptığı her türlü eğitim, kültür ve sosyal etkinlikleri içine alan sosyal hizmet ve sosyal faaliyetleridir” (Balcılar ve Çınarlı, 2020: 123). Sosyal belediyeciliğin hangi faaliyetleri içerdiği bu tanımın odak noktası olarak görünmektedir. Sosyal belediyecilik, çok geniş kapsamlı bir kavram olduğunu göstermesi bakımından bu tanım ayrıca önemlidir.

2.2. Sosyal Belediyecilik İşlevleri ve Uygulamaları

2.2.1. Sosyal belediyeciliğin işlevleri

Sosyal belediyecilik, halkın ihtiyaçlarını karşılamada sosyal devlet anlayışının gereğiyle hareket ederek refah düzeyini iyileştirme ve sosyal dengeyi kurmaya katkı sağlama işlevlerini yerine getirmektedir. Sosyal belediyecilik aracılığıyla yerelde sosyal adaletsizliğin önüne geçilmesi hedeflenmekte ve beklenmektedir. Sosyal barışın sağlanması, sosyal belediyeciliğin işlevleri arasında yer almaktadır (Pektaş, 2010: 4). Sosyal belediyecilik bu anlamda sosyal hizmetin amaç ve hedefleriyle oldukça uyumlu görülmektedir.

Tablo 2.4. Sosyal belediyecilik hizmetleri

Sorumluluk Kapsamları	Hizmetler
Yalnızca belediyelerin yerine getirdiği hizmet türleri	-Yürürlükte var olan yasalara göre belediye kalkınma planlarının meydana getirilmesi, onay ve düzeni. -Kanunlara uygun biçimde bina düzeni planlaması -Toplumsal kalkınmanın geliştirilmesi -Bakanlıkların belirlediği ilkelere göre ulaşım ve toplum ulaşım standartlarının ortaya konulması -Kentleşme konusunda ilgili bakanlığın ilkeleriyle uyumlu biçimde politikaların uygulanması -Temizlik ve güzelleştirme çalışmaları

Tablo 2.4. (Devam) Sosyal belediyeçilik hizmetleri

Merkezi hükümet ve bölge yönetimleriyle birlikte yapılan ortak hizmetler	-Eğitim/kültür faaliyetleri -Halk sağlığının korunması -Çevrenin korunması -İş eğitimleri, verimlilik ve istihdamı artırmaya yönelik politikalar, -Kentleşme çalışmaları -Toplu konut ve ulaşım çalışmaları -Acil durum eylem planları -Cinsiyet eşitliği çalışmaları -Ortak çıkarları geliştirmek
--	--

Kaynak: Sobacı ve Köseoğlu, 2016: 48.

Tablo 2.4'te görüldüğü üzere belediyeler; eğitim ve kültür, halk sağlığı, turizm, toplu taşıma, toplu konut, risk önleme, şehir güvenlik ölçümleri, toplumsal cinsiyet, kentleşme gibi konularda bölge yönetimleri ya da merkezi yönetimle ortak bir biçimde hizmet vermektedir. Makro sosyal hizmet uygulamaları açısından değerlendirildiği yerel yönetimlerin sosyal belediye olması, bireylerin sosyal refaha erişimi ile doğrudan ilişkili olmaktadır.

Kalkınma planları hazırlama, temizlik, kenti güzelleştirme, imar, yerel planlama gibi konularda ise belediyeler kendi sorumluluk alanlarına göre hizmet vermektedir. Elbette bu hizmetler verilirken belediyelerin yasalara uygun bir biçimde hareket etmesi gerekmektedir. Sosyal belediyeçilik işlevlerini açıklayan bu hususlar aynı zamanda sosyal devlet anlayışı ile sosyal belediyeçilik arasındaki ilişkiyi göstermektedir.

Sosyal belediyeçiliğin öncelikli işlevlerinden bir tanesi sosyalleştirmedir. Sosyal kontrol ve rehabilitasyon hizmetleri, bu işlev kapsamında yer almaktadır. Hizmet verilen halkın iyi tanınması, bu işlevin başarılı bir biçimde gerçekleşmesi bakımından kritik öneme sahiptir. Mobilize etme, sosyal belediyeçilikteki işlevler arasındadır. Rehberlik etme ve kılavuzluk görevini yerine getirme bu işlevle ilişkili faaliyetler arasında kendisine yer edinmiş durumdadır. Halkı yönlendirmeyi de bu kapsamda ele almak mümkündür. Yardım etme ve gözetme, sosyal belediyeçiliğin temel işlevlerinden bir diğeridir. Bu da sosyal devlet ve sosyal belediyeçilik ilişkisinin ürünü olarak gözlenen bir işlevdir. Yardıma muhtaç durumdaki bireylerin belirlenmesi ve destekler aracılığıyla gözetilmesi, sosyal adalet bakımından önemlidir. Sosyal belediyeçiliğin bir diğer işlevi ise belediye ve halk arasında iletişimi sağlamaktır (Ünlü, 2016: 71). Nitekim bu işlev olmaksızın diğer işlevlerde başarı sağlanması pek

olası değildir. Belediyelerin halka yardım ederek ihtiyaçlarını karşılaması için iletişim mekanizmasının işlerliği önemlidir.

Geleneksel yönetim anlayışından yeni yönetim anlayışına geçilmesi, sosyal belediyeçilik işlevlerinin daha belirgin hale gelmesinde etkili olmuştur. Bunun yanı sıra sosyal politikaların uygulanmasında merkezi yönetimler kadar yerel yönetimler de rol sahibi olmaya başlamıştır (Berkün, 2017: 582). Çağdaş yönetim anlayışı çerçevesinde insan merkezli ve vatandaş odaklı hizmet yürütülmektedir (Atmaca, 2012: 25). Avrupa Yerel Yönetim Özerklik Şartı'nda da hizmette yerellik ilkesi üzerinde durulmuştur (Nergiz, 2011:325)

Sosyal belediyeçilikte sosyal çözülme, sosyal tehdit, tampon mekanizması, sosyal yardımlaşma gibi işlevlerden bahsedilmektedir (Kocaoğlu, Aydoğan ve Akkuş, 2017: 161). Sosyal belediyeçilik anlayışının hızlı bir biçimde gelişmesine paralel olarak yeni işlevlerin ortaya çıktığını söylemek mümkündür. Sosyal belediyeçilikteki tüm işlevler, yerel halkın ihtiyaçlarını karşılama ve sosyal adaleti sağlama hedeflerine yönelik bir içeriğe sahiptir.

2.2.2. Sosyal belediyeçilik uygulamaları

Yerel yönetimlerin görev ve sorumluluklarının büyük bir hızla genişlemesi, bireylerin sosyal sorunlarının çeşitlenmesi, kurumların ve nitelikli meslek elemanının yetersizliği gibi olaylar sosyal belediyeçilik uygulamalarının kapsamının genişlemesini beraberinde getirmektedir. Sosyal belediyeçilik uygulamaları, belediyelerin temel varlık nedenleri ve anayasal yapılarına ek olarak sosyal sorunların çeşitlenmesi ile halkın ihtiyaçlarını karşılamak için katkıda bulunması gerekliliği, sosyal belediyeçilik uygulamalarını daha bilinir hale getirmiştir (Balcılar ve Çınarlı, 2020: 128).

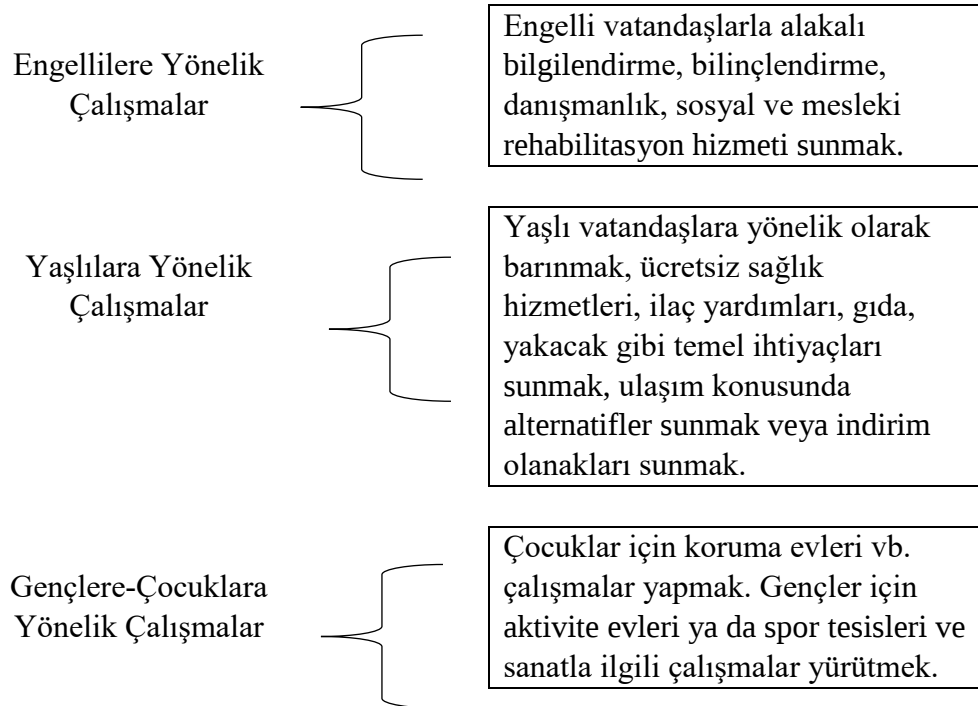
Belediyelerin sosyal görevleri Türkiye'de kanunlarla belirlenmiştir. Belediyelere sosyal hizmet belediyeçiliği anlayışını yerleştirmek için atılan adımlar aracılığıyla belediyelerin sosyal sorunların çözümünde sorumluluk alması hedeflenmiştir (Şimşek ve Altun, 2020: 57).

Sosyal yardım hizmetleri, sosyal belediyeçilik uygulamaları arasında ön plana çıkmaktadır. Belediyelerin sosyal açıdan sorumluluk faaliyetleri, genel itibarıyla afet yardımı, engellilere yardım, asker aile yardımı, gıda yardımı, ücretsiz ikinci el kıyafet, Ramazan yardımı, doğum öncesi bakım, hemşirelik, ambulans yardımı, öğrenciler için

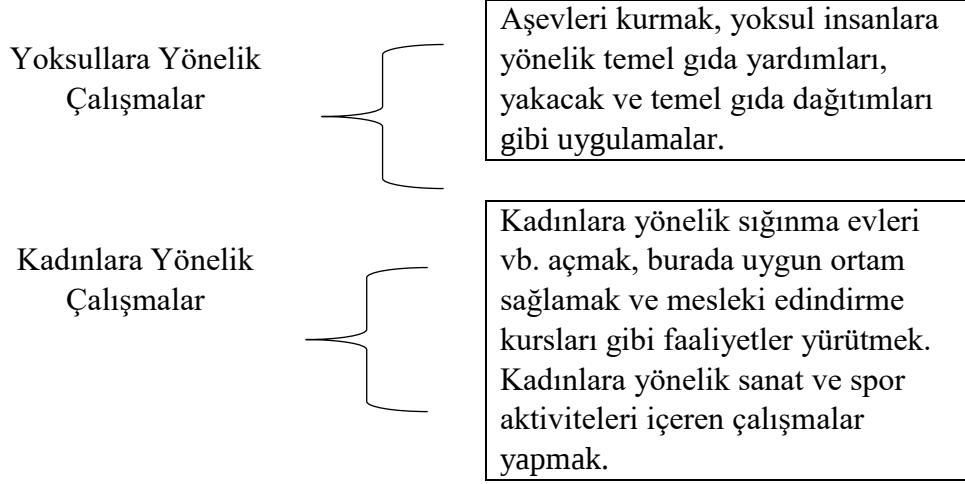
ücretsiz hazırlık kursları, ilk ve ortaokul öğrencilerine para yardımı, öğrencilere günlük sıcak yemek, ücretsiz hobi ve meslek kursları, yakacak odun ya da kömür bağışı, barınaklara kedi ve köpek yerleştirme, hayvanlara yemek yardımı veya hayvanların sağlık kontrolleri şeklindedir (Tetreva ve Jelinkova, 2019: 4). Görüldüğü üzere sosyal belediyecilikte yerel halkın yanında bölgedeki tüm canlıları kapsayan sosyal politikalar ve uygulamalar merkezi konumda yer edinmiştir. Bu da sosyal belediyeciliğin çok yönlü yapısını ortaya koymaktadır.

Bunların yanı sıra son zamanlarda ücretsiz psikolojik destek, ücretsiz gündüz çocuk bakım hizmeti, etkinlik alanları, spor merkezleri gibi uygulamaların yaygınlaştırılması ile dezavantajlı grupların hizmetlere erişimleri sağlanarak sosyal adaletin ve sosyal barışın toplum içinde yaygınlaştırılması mümkün olmaktadır (Türkiye'de Sosyal Hizmet ve Yardımların Yeniden Organizasyonu Araştırması, 2015).

Sosyal belediyecilik uygulamaları, belediyelerin sosyal politika açısından işlevlerini artırmakla birlikte halkın yaşam standartlarının yükselmesine katkıda bulunmaktadır (Kocaoğlu, Aydoğan ve Akkuş, 2017: 160). Sosyal belediyeciliğin bu yöndeki etkileri, Türkiye'de ve dünyada sosyal belediyecilik uygulamalarına daha fazla önem verilmesini beraberinde getirmektedir. Sosyal belediyecilik uygulamaları gereğince öne çıkan dezavantajlı gruplar aşağıdaki şekil üzerinde gösterilmiştir.

Şekil 2.2. Sosyal belediyecilik uygulamalarında hedef kitle

Şekil 2.2. (Devam) Sosyal belediyecilik uygulamalarında hedef kitle

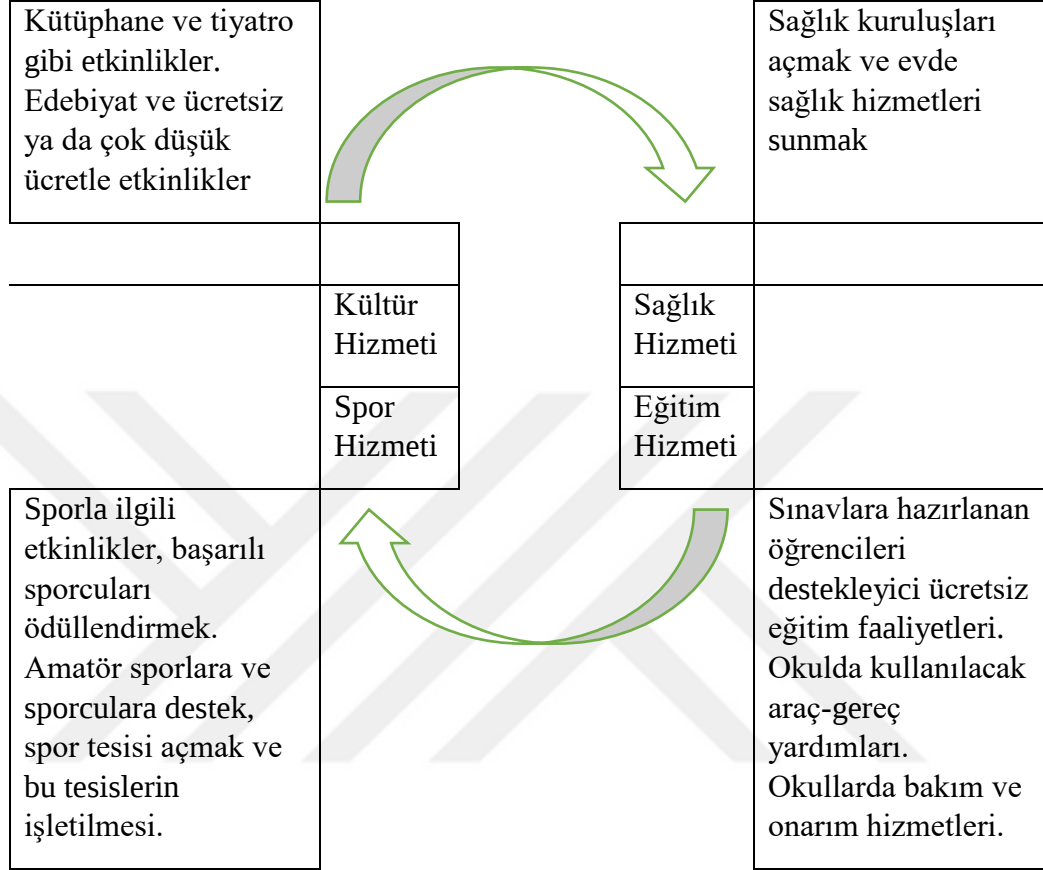
Kaynak: Şataf ve Mermer, 2017: 25.

Şekil 2.2’de görüldüğü gibi sosyal belediyecilik uygulamaları yalnızca ekonomik yardımlardan çok daha fazlasını içermektedir. Engelli vatandaşlara verilen rehabilitasyon hizmetleri, bilinçlendirme, yönlendirme; yaşlılara barınma, ilaç ve muayene yardımları; gençlere ve çocuklara koruma evleri açma, spor kültür faaliyetleri yürütme; yoksullara yönelik yemek ve ekmek dağıtımı, yakacak yardımı, gıda paketleri verme; kadınlar için sığınma evleri açma, yaşam merkezleri kurma, kurslar açma gibi hizmetler sosyal belediyecilik uygulamaları arasında kendisine yer edinmiştir.

Toplumdaki farklı bireylerin farklı yönde ihtiyaç ve beklentilerinin varlığı, sosyal belediyecilik uygulamalarının geniş bir kapsama yayılmasındaki temel etkenlerden birisi olarak görünmektedir. Her bireyin ihtiyacı farklılaştığından merkezi yönetimlerin bireylerin öncelikli ihtiyaçlarını gidermede yetersiz kaldığı durumlarda, sosyal belediyeler sosyal hizmet bakış açısıyla bu hizmet açığını karşılamaktadır. Türkiye’de belediyeler tarafından verilen sosyal belediyecilik uygulamalarından bazıları aşağıdaki şekilde derlenmiştir.

Aşağıdaki Şekil 2.3’te yer alan bilgilerden hareketle sosyal belediyecilikte daha önce sayılan uygulamalara ek olarak kütüphane açma, kültürel alanların sayısını artırma, sağlık kurumları açma ve işletme, evde sağlık hizmetleri sunma, lise ve üniversite sınavı hazırlık döneminde olan öğrencilere ücretsiz kurslar açma, okulları onarma ve okullara malzeme yardımı yapma, başarılı sporcuları ödüllendirme, spor kulüplerine

destek olma gibi uygulamaların varlığı söz konusudur. Sosyal belediyeçilik uygulamaları, bir yerleşim yerindeki vatandaşların her açıdan istek, beklenti ve ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik olan hizmetlerden oluşmaktadır.

Şekil 2.3. Diğer sosyal belediyeçilik uygulamaları

Kaynak: Şataf ve Mermer, 2017: 26.

2.3. Sosyal Belediyeçilik Literatürü

2.3.1. Dünyada sosyal belediyeçilikle ilgili araştırmalar

Batı'da özellikle İngiltere ve İskandinav ülkelerinde 1300'lü yıllardaki yoksulluk yasalarına kadar uzanan uzun bir geçmişi olan bu tür uygulamalar sosyal belediyeçilik anlayışının öncüsüdür (Kalkışım, 2016:217). 19. yüzyıl Sanayi Devrimi sonrasında sosyal politika anlayışına yönelik araştırmaların artması ile refah anlayışı da değişmiştir. 1980 sonrası neo-liberal politikalarla birlikte sosyal devlet anlayışı değişime uğrayarak, kamuya yönelik hizmet bütçelerinde azalmaya gidilmiştir (Yönten ve Şimşek, 2016: 78).

Sosyal belediyeciliğin kökeni olan sosyal refah modellerine bakılarak sosyal belediyecilik uygulamalarının kategorize edilmesi daha uygun olacaktır. Sosyal devlet esas itibarıyla Almanya kökenli bir Avrupa terimidir. Merkezi Avrupa, muhafazakâr ya da başarı odaklı model olarak da bilinen Bismarck tarzı model Almanya’da yerel yönetim modelinin halkın refahını maksimize etmeye yönelik olması sebebiyle sosyal belediyecilik anlayışının gelişmişlik düzeyinin yüksek olduğu araştırmalarda ortaya koyulmuştur (Şataf ve Mermer, 2017: 21).

Almanya’nın yönetim yapısı itibarıyla Federal eyalet şehirleri mevcuttur ve örneğin Berlin, tarih boyunca Almanya’nın diğer şehirlerine sosyal politika yönünden öncü bir şehir olmuştur (Hunter ve Studd, 1948, 144). Almanya’da sosyal harcamalar önemli bir oranda fazladır. (Özdemir, 2005, s. 246). Sosyal hizmetlerin sunumu, yetki ikamesi ilkesine dayalı olarak gerçekleştirilmekte; kısaca sosyal hizmetler, yerinden yönetim birimlerince yürütülmektedir (Toprak, 2015, s. 163).

Anglo-Sakson modeli olarak da bilinen Beveridge tarzı model İngiltere’de sosyal belediyecilikle ilgili olarak kimsesizlere yer verilmesi, gençlere eğitim olanaklarının artırılması, engelli bireylere destek sağlanması gibi hizmetlerin ön planda olduğu yönünde araştırmalar vardır. Anglo-Sakson dünyasında daha çok devletin bir hedefi olarak sosyal adaletten söz edilmekte ve devletle ilgili olarak refah devleti kavramı kullanılmaktadır

Sosyal Demokrat model ya da Kurumsal model olarak ifade edilen İskandinav refah modeli İsveç’in yerel yönetim açısından güçlü bir ülke olduğu ve sosyal belediyecilik anlayışının da geliştiğini gösteren çalışmalardan bahsedilmektedir. İsveç’te özellikle sosyal konulara ve eğitim ihtiyaçlarına özen gösterilmektedir.

Güney Avrupa modeli olarak da anılan ikincil ya da katılımlı refah modeli Fransa’da güçlü merkezi yapı ön plana çıksa da 1980’li yıllardan itibaren yerel yönetimlerin gelişmesiyle sosyal belediyecilik uygulamalarının geliştiği vurgulanmaktadır. Güney Avrupa Modeli’nde sosyal denge aile odaklıdır.

Dünyada sosyal belediyecilik uygulamalarının incelenmesi ile gelişmiş ülkelerde tavsiye, bilgi ve danışmanlık, sosyal bakım ve sosyal koruma, sağlık ve güvenlik, alan geliştirme, konut, eğitim hizmetleri, eğlence-dinlenme-kültür, piyasa düzenlemeleri ve işletmelere ilişkin hizmetler, çevre düzenlemesi ve çevre planlaması, caddeler ve ulaşım ile gıda hizmetlerinin ön plana çıktığı görülmektedir (Balcılar, 2021: 2).

2.3.2. Türkiye’de sosyal belediyeçilikle ilgili araştırmalar

Türkiye’de kentleşme 1950’li ve 1960’lı yıllarda başlamış ve 1990’lı yıllara gelindiğinde; kentli nüfus, genel nüfusun çoğunluğunu oluşturmaktaydı. Bu dönemde köyden kente yapılan göçler, yoksulluk, işsizlik gibi pek çok olgu da araştırmalarda yoğunluk kazanmıştır. Sosyal sorunların değişmesi ve 1960’lı yıllarda Türkiye anayasasına giren sosyal devlet ilkesi ile sosyal refah hizmetlerinin gelişimine ek olarak ekonomideki liberalleşme ve yeni yönetim anlayışı sosyal belediyeçilik uygulamalarını tartışmaya açmıştır (Yaman, 2014).

Sosyal belediyeçilik, sosyal devlet ve sosyal politika kavramları etrafında açıklanmaktadır. Türkiye’de sosyal belediyeçilik hakkındaki araştırmalarda altyapı gibi hizmetlerin yanında sosyal hizmetlerin belediyelerin sorumlulukları arasında yer aldığı ifade edilmektedir. Berkün (2017), sosyal belediyelerin sosyal devletin yerel düzeydeki temsilcileri olduğunu vurgulamaktadır.

Pektaş (2010), Türkiye’de yerelleşme taleplerinin artmasının sosyal belediyeçilik kapsamında yer alan hususların yasalarla koruma altına alınmasını hızlandırdığını ortaya koymuştur. 1930 yılında çıkarılan Belediyeler Kanunu gereğince sorumlulukların uzun bir süre yerine getirilmediğı, ardından Büyükşehir, Belediye, İl Özel İdari ve Mahalli İdari Birlikte Kanunu gibi adımların atılarak Türkiye’de sosyal belediyeçiliğin geliştiğı çalışmada ulaşılan sonuçlar arasındadır.

Sosyal belediyeçilik demokrasinin yerel gelişimi için önemli bir basamak olarak görülmüştür. Güler (2004) Türkiye’de Toplumcu Belediye anlayışının farklı ideolojik yaklaşımlar ile büyük boyutta değişim yaşadığını belirtmiştir.

Toprak ve Şataf (2009), 2004 sonrası yerel yönetimler alanında yapılan reformlarla sosyal belediyeçilik konusunda uygulamaya konulan hizmetlerin sosyal hizmet ve yardımlar çerçevesinde değerlendirmesini yapmıştır. Negiz (2011) ise Isparta Belediyesi’ni benzer çerçevede araştırmış olup verilen hizmetlerin sadece belli dezavantajlı gruplara ulaştırılmasının vatandaşların hizmetleri tanınmasının önüne geçmekte olduğunu saptamıştır.

Çelik (2014) sosyal belediyeçiliğin sosyal devletten uzaklaşma değil sosyal devletin yereldeki işlevlerini yerine getiren bir mekanizma olduğunu vurgulayarak Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi örneğini incelemiştir. Benzer bir çalışma olarak Beki (2008) de

Ümraniye Belediyesi örneğinde araştırmasını yürütmüştür. Sönmez (2009) sosyal belediyecilik uygulamalarını Ümraniye Belediyesi örneği ile inceleyerek ilgili belediyenin bu alanda başarılı olduğunu ortaya koymuştur. Aygen (2014) de araştırmasında Elâzığ Belediyesi örneğinde, belediyelerin demokratik yaşama katkısının yanı sıra dezavantajlı gruplara yönelik hizmetlerin mevzuat çerçevesinde sosyal adaletin tesisi üzerinde durmuştur. Keleş (2008) yerleşme eğilimi odağında Ankara Büyükşehir Belediyesi örneğini incelemiş ve sosyal belediyecilik uygulamalarının refahı tabana yaydığını ek olarak sosyal dengesizliklerle mücadelede katkı sunacağını saptamıştır.

Sosyal belediyeciliğin mali yönleri ile ilgili araştırmalarda; Özer (2015), belediyelerin sosyal ekonomi politikalarını, Uğur ve Bostan (2016) sosyal harcamaların yerleşmesi olarak sosyal belediyeciliği almış ve belediye bütçelerinin merkezi yönetim tarafından esnekleştirilmesini önermiştir. Uzun (2013) da Kağıthane Belediyesi'ni incelediği araştırmasında sosyal sorunların çözümünde belediyelerin yeterince aktif rol alamadığını ve bu durumun ihtiyaç sahibi bireylerin hizmetlere ve haklarına erişmelerini engellediğini aktarmıştır. Özcan (2019) da Avcılar Belediyesi örneğinde gerçekleştirdiği çalışmada yetki sorunları üzerinde durarak; belediyelerin siyasi faydaları yerine hizmetlerden faydalanan bireyleri ön planda tutan bir vizyonun geliştirilmesini önermiştir.

Kesgin (2008) Eminönü ve Beşiktaş Belediyelerini karşılaştırmış; bütçeleri başta olmak üzere farklı belediyelerin sosyal belediyeciliği farklı düzeylerde gerçekleştirdiğini, bazı belediyelerin hizmetleri gerçekleştirmek için bütçe desteğinin yetersiz kaldığını ortaya koymuştur. Toprak ve Şataf (2017) da sosyal harcamaların arttırılabilmesi için belediyelerin bütçelerinde değişiklik yapılması gerekliliğini vurgulamıştır.

Sosyal belediyecilik literatüründe sıklıkla sosyal yardım ve kent yoksulluğu çalışmaları oldukça fazladır. Keskin (2012) göç sebebiyle derinleşen kentsel yoksulluk ve seçilen yöneticilerin tekrar seçilme gayesi ile sosyal belediyecilik uygulamalarının önem kazandığına; kentsel yoksullukla mücadelede sosyal belediyelerin zengin ile yoksul vatandaş arasındaki adil paylaşımı sağlayıcı ve yoksulları mülk sahibi yapıcı uygulamalara önem vermesi gerektiğine değinmiştir. Kesgin (2012) başka bir çalışmasında Türkiye'de önceki dönemlerde belediyeler sadece teknik anlamda yerel

nitelikli belli başlı hizmetleri sağlarken artık bu birimler sosyal belediyeçilikten, sosyal konuta, sosyal yardımdan sosyal hizmete kadar refah belediyeçiliğini sunmaya başladığını aktarmıştır.

Es, Başkurt ve Zengin (2013); merkezi yönetimin belediyelerle ve sivil toplum örgütleriyle yapacakları iş birliğinin kent yoksulluğunun çözümünde önemli olduğunu söylemiştir. Özgökçeler ve Bıçkı (2012), Yıldırım Belediyesi örneğinde, sosyal belediyeçilik anlayışının belediyelerce yalnızca sosyal yardım olarak gerçekleştirilmekte olduğunu ve bu dar anlamda anlaşıldığını saptamıştır. İpek ve Çıplak (2016) Çanakkale Belediyesi örneğinde gerçekleştirdikleri araştırmada, yıllar içinde sosyal harcamaların artmasına karşılık genel bütçe içerisinde sosyal harcamaların en az seviyede tutulduğunu belirtmiştir.

Sosyal belediyelerin bakım sorumluluğu çerçevesindeki uygulamaları oldukça sınırlıdır. Bunun nedeni daha önce de belirtildiği üzere sosyal belediyeçiliğin genel itibarıyla yardım başlığında değerlendirilmesinden kaynaklanmaktadır. Öz Selek (2010) ise çalışmasında Türkiye’deki evde bakım hizmetinin yaygınlaşmasından çok önce belediyelerin gerçekleştirdiği evde bakım hizmetini Ankara Büyükşehir Belediyesi, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi örneklerinde inceleyerek kurumlar arası iş birliğinin gerekliliği üzerinde durmuştur.

Diğer taraftan sosyal belediyeçiliğin önemli bir göstergesi olan çocuk ve gençlik hizmetlerine dair Yavuz, Kavi ve Zengin (2013), Adapazarı Belediyesi Bilgi Evi örneğini inceleyerek iyileştirme amaçlı önerilerine istinaden bilgi evlerinin desteklenerek diğer il ve ilçelerde de yaygınlaştırılmasının önemini vurgulamıştır.

Son yıllarda artan işsizlik ve nitelikli iş gücü ihtiyacını karşılamaya yönelik sosyal belediyeçilik uygulamaları meslek edindirme kursları penceresinden gerçekleştirilmekte olup Uçaktürk, Uçaktürk ve Özkan (2009) Biga Belediyesi’nin sosyal belediyeçilik uygulamalarını sosyal sorumluluk kapsamında incelemiş; istihdam hizmetlerinin geliştirilmesi, sosyal doku haritasının çıkarılması, sosyal belediyeçilik uygulamalarına özel birim oluşturularak alanında uzman personellerin görevlendirilmesi gibi önerilerde bulunmuştur.

Genel bir değerlendirme yapılacak olduğunda dünyada sosyal belediyeçilik anlayışının gelişiminin Türkiye’ye oranla eskilere uzandığı, Türkiye’nin özellikle gelişmiş ülkelerin gerisinde kaldığı görülmektedir. Ancak son yıllarda Türkiye’de

sosyal belediyecilik anlayışının pozitif yönde gelişiminin sürmesi bu konuda beklentileri artırmaktadır.

Pek çok yazar Büyükşehir Belediye kanunu ile belediyelerin yetkilerinin sınırlandırıldığını, bu kanunla sosyal politikalar konusunda merkezi hükümetin bu konuda asıl yetki sahibi olduğunu bildirmektedir (Koray ve Temiz, 2014). Büyükşehir Belediyesi kanunda yapılan değişikliğin Koray ve Temiz (2014) sosyal belediyeciliği dar bir çerçeveye aldığını ve sosyal hizmet, okul öncesi eğitim, mesleki eğitim ve sağlık alanlarına kadar birçok alanda görev ve sorumluluklar verilmiş olmasına rağmen hedeflere ilişkin net ve bir bütünlükçü bir yaklaşımın bulunmadığına değinmektedir (Koray ve Temiz, 2014, s. 31).

Türkiye’de sosyal belediyecilik uygulamaları çoğunlukla belediye örneklerinin incelenmesi üzerine yoğunlaşmış; sosyal hizmet kolu geri planda kalmıştır. Bu anlamda literatüre yeni katkılar sunacak araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

2.4. İnsan Hakları Açısından Belediyecilik

Sosyal belediyecilik hakkında buraya kadar verilen bilgiler, insan hakları açısından belediyeciliğe dair fikir verecek niteliktedir. İnsan hakları temelli bir sosyal belediyecilik, hakların geliştirilmesi gerektiğine vurgu yapmaktadır (Akay, 2016: 14). Haklara saygı gösterilmesi ve geliştirilmesi için adımlar atılması, bir belediyede insan haklarına önem verildiğini işaret etmektedir.

Belediyelerde diğer insan hakları göstergeleri ise aşağıdaki gibi sıralanmaktadır (Şenesen vd., 2021: 26):

- i. İnsan hakları ile ilgili eğitim oranı (belediye sınırları içinde yaşayanların bu eğitime katılım düzeyi),
- ii. Belediyenin yönetim kademesinin insan hakları eğitimlerine katılım oranları,
- iii. Belediye çalışanlarının insan hakları hakkındaki eğitimlere katılım oranları,
- iv. İnsan haklarına yönelik olarak belediye tarafından eğitim çalışmasının yapıp yapılmaması,
- v. Belediye tarafından verilen eğitimlere katılan kişi sayısı yani halk için eğitimlerin erişilebilir olması,

- vi. Belediye tarafından yapılan eğitim çalışmalarına katılan hedef kitlenin yapısı,
- vii. İnsan haklarını geliştirme yönündeki kararlılık seviyesi,
- viii. İhtiyaçların giderilmesini yetersiz görerek daha fazlasını yapmaya yönelik istek duyma,
- ix. İnsan hakları sorunlarının görünen yönlerine değil temeline odaklanarak çalışmaları sürdürme,
- x. Hakların gereğinin yerine getirilebilmesi için gerekli adımların belediye tarafından atılması,
- xi. İnsan haklarına dair sonuç ve süreç hedefleri hakkında kapsamlı çalışmalar yürütülmesi,
- xii. İnsan hakları konusunda katılımın geniş olduğu uygulamalar tasarlama ve faaliyete geçirme,
- xiii. İnsan haklarının ihlal edildiği durumlarda adil ve çözüm odaklı bir yaklaşımla hareket etme şeklindedir.

2.5. Şehir Kültürü ve Sosyal Belediyecilik

Belediyecilik sadece altyapı faaliyetlerinin yürütülmesi, imar gibi fiziki hizmetlerle sınırlı olmayıp sosyal ve kültürel açıdan çok daha fazlasını içermektedir. Kültürel açıdan belediyelerin gelişimine olanak tanınması için yürütülen faaliyetler, şehir kültürü ve sosyal belediyecilik ilişkisini ortaya çıkarmıştır. Sosyal belediyeciliğin şehir kültürü inşa edilmesi ve sürdürülmesinde üstlendiği roller aynı zamanda kültürel belediyecilik kavramını doğurmuştur (Kutlu ve Göksel, 2014: 83). Sosyal belediyeciliğin çok boyutlu yapısını desteklemesi, şehir kültürü ve sosyal belediyecilik hakkında verilen bilgileri ayrıca önemli hale getirmektedir.

Halkın tüm kesimlerine yönelik olarak kültürel ihtiyaçların karşılanması, şehir kültürü ve sosyal belediyecilik etkileşimi kapsamındadır. Gençlik merkezi açılması, tüm yaş grupları için kültürel faaliyetler düzenlenmesi, eğitim seminerleri verilmesi gibi kültürel uygulamalar, şehir kültürü ve sosyal belediyecilikle ilgili örnekler arasındadır (Toprak ve Şataf, 2017: 67).

Şehir kültürü ve sosyal belediyeçilik uygulamalarının geniş bir alana yayıldığını desteklemesi bakımından bu bilgiler ayrı ayrı önemlidir.

Sosyal ve kültürel faaliyetler, sosyal belediyeçilik uygulamalarında önemli bir yere sahiptir. Sosyal belediyeçilik anlayışı gereğince altyapının etkili bir şekilde tasarlanması beklenmektedir (Sevinç, 2015: 204). Bunu yaparken de şehrin kültürel yapısının korunması gerekmektedir. Şehir kültürü ve sosyal belediyeçilik ilişkisi kapsamında bu hususun gözetilmesi kritik bir yapıdadır. Birey-toplum ve belediye arasındaki ilişkilerin sağlıklı bir şekilde sürdürülmesi adına şehir kültürü ve sosyal belediyeçilik kapsamında yer alan hususların etkisi büyüktür. Şehrin kültürel yapısını koruyacak nitelikte sosyal belediyeçilik faaliyetlerinin sürdürülmesi, sürdürülebilir bir biçimde başarı sağlanmasına katkıda bulunmaktadır. Sosyal belediyeçilik, toplumda sosyal huzurun varlığı ve devamında yoksulluğu önleme, refah seviyesini artırma ve sosyal iyileşmeyi gerçekleştirme yönüyle belirleyici rol oynamaktadır (Pekdaş ve Büyükkakın, 2020: 38).

Belediyeler daha çok çevre, kültür, eğitim ve sağlıkla ilgili zorunlu ve isteğe bağlı görevlerinin yanı sıra farklı sosyal sorumluluk faaliyetleri yürütmektedir. Merkezi yönetimlerin bölgeye veya şehre özgü sosyal sorunları yönetmesi çok zor olduğundan, yerel yönetimlerin bir parçası olan belediyeler, toplumsal sorunların yerel aktörü ve karar vericisi olarak görülmektedir (Kurşunluoğlu Yarımoğlu, 2015: 78). Böylece Türkiye'de ve dünyada sosyal belediyeçilik anlayışı gelişim göstermiştir.

2.6. Sosyal Belediyeçilik ve Sosyal Hizmet İlişkisi

Sosyal hizmetin genel ifadesine bakıldığında “Özel gereksinim gruplarının bakım ve korunmalarının toplumun sorumluluğu ve görevi olduğundan hareketle resmi, yarı resmi ve gönüllü etkinliklerle bu tür nüfus gruplarının bakımlarını, korunmalarını iş edinen, insanların yardımsız çözemedikleri bireysel ve toplumsal sorunların çözümü için geliştirilen sistemli, düzenli ve sürekli faaliyetler” olarak tanımlanmış olup tanımdan da anlaşılacağı gibi sosyal hizmet dezavantajlı grupların korunmalarını toplum sorumluluğuna vermektedir (Tomanbay, 1999: 237).

Bu anlamda sosyal hizmetten yararlanan bireylere, belediyelerinin sunduğu sosyal hizmet uygulamaları; kadına ve aileye, yaşlılara, engellilere, çocuklara ve gençlere yönelik hizmetler olarak kategorize edilmektedir. Sosyal hizmet bu grupların

ihtiyaçlarının karşılanmasına odaklanmaktadır. İhtiyaçların karşılanmasında belediyelerin aldığı rolü makro sosyal hizmet başlığında değerlendirmek gerekmektedir.

Sosyal hizmet; bireylere ve ailelere odaklandığında mikro, gruplara odaklandığında mezzo, topluluklara ve toplumlara odaklandığında ise makro sosyal hizmet uygulaması kapsamına alınmaktadır. Toplumla sosyal hizmet uygulamaları, sosyal evre dahilindeki bireylerin sosyal sorunlarına uygun politikaların, toplumların ve toplulukların dönüşümü amacıyla diğer kurum ve kuruluşlarla iş birliği içinde yapılan düzenleme ve planlamalardır (Keçeci, 2017: s. 188). Toplumla alışma, başta dezavantajlı gruplar olmak üzere sosyal adaletin ve eşitliğin sağlanması ve gücün eşit bir biçimde dağılmasını hedeflemektedir. Bu nedenle sosyal belediyeçilik bir makro sosyal hizmet uygulaması olarak ele alınmalıdır.

Makro sosyal hizmet modellerinden sosyal eylem modeli, belediyelerin sosyal belediyeçilik uygulamalarının değerlendirilmesinde dikkate değerdir. Bu modelde;

“Nüfusun dezavantajlı bölümü ile güç yapılarını temsil eden gruplar arasında ittifak kurularak, kaynakların artırılması ya da iyileştirilmesi için hizmet ve politikaların sosyal adalet ve demokrasi ile uyum içerisinde yeniden düzenlenmesi gerektiği savunulur. Sosyal eylem yaklaşımları, örgütlerin temel politikalarını ya da kurumları değiştirme yollarını araştırır. Amaç, kaynakların ve gücün yeniden dağıtılmasıdır” (Keçeci, 2017: s. 191).

Görüldüğü üzere, sosyal belediyeçilik tanımında yer aldığı gibi sosyal eylem modelinde de sosyal adalet ve demokrasi önemli yer tutmaktadır. Sosyal hizmet, sadece sosyal yardımlardan ibaret değildir. Sosyal hizmet; sosyal destek hizmetlerini, rehberlik içerikli çalışmaları da üstlenmektedir (Bingöl, 2015:72). Bu sebeple sosyal belediyeçiliğin uygulamalarından meslek edindirme kursları, psikolojik danışmanlık hizmetleri, engellilere yönelik etkinlik merkezlerini, çocuklara yönelik bilim evlerini, kadın sığınma evlerini sayılan yönlerle düşünmek gereklidir.

Sonuç olarak, sosyal belediyeçilik her anlamıyla sosyal hizmetin bir uygulama alanı olarak görölmektedir. Hem sosyal hizmet hem de sosyal belediyeçilik sosyal refahı sağlamak için bir araç olarak değerlendirilmelidir. Sosyal politikanın yerelde bir uygulama alanı olarak sosyal belediyeçilik, sosyal hizmet ile amaçlar yönüyle paralellik göstermektedir.

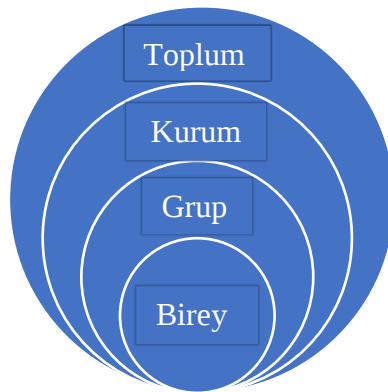
2.6.1. Ekolojik kuram

Ekolojik kuram, durumdan çok sürece ait bir teoridir. Geniş ekosistem bilincine rağmen sosyal hizmetin odak noktası sosyal çevredir. Kuramın anahtar kavramı ise “çevresi içinde birey” dir.

Ekolojik Kuram,

1. İnsan davranışına etki eden,
2. İç ve dış kuvvetlerin karşılıklı etkileşimleri üzerinde duran,
3. Bireylerin farklı durumlara uyumlarını sağlayan geçerli davranış kalıplarını tanımlayan ve
4. Çevre içerisinde bulunan insan ve diğer sistemlerin birbirleri üzerinde meydana getirdikleri etkileri açıklayan bir teoridir (Akt: Danış, 2006: s. 46, (O’Melia, Miley ve DuBois 1998)

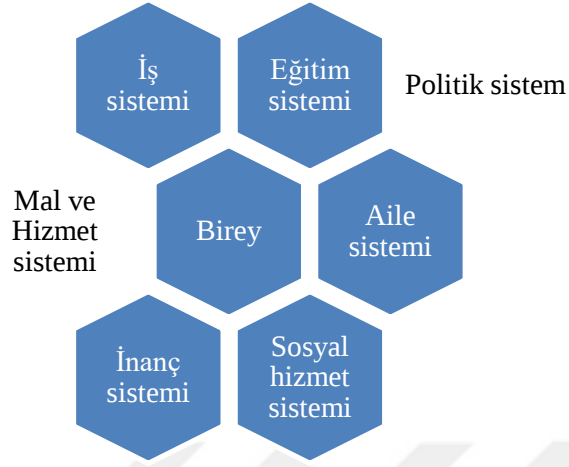
Kurama göre bireyin karşılaştığı sorun sadece kendisinden kaynaklı olamaz. Bireyin iletişimi, çevresi, sorunları, müdahale teknikleri, kaynakları, çözüm seçeneklerini belirler. Şekilde de görüleceği üzere kuram birey ve bireyin sosyal çevresini oluşturan diğer öğeler üzerine yoğunlaşarak bireyin mevcut durumunu açıklamaktadır.

Şekil 2.4. Çevresi içinde birey

Bronfenbrenner (1977), Mikrosistem olarak şu anki ortamları; örnek olarak ev, okul gibi yerleri; Mezzosistem ise mikrosistemlerden oluşan sistemi, yani komşuluk, toplum gibi ortamları ve Ekzosistem de ise direkt olarak bireyi içermeyen sosyal yapıları; örneğin kamu kurumlarını, profesyonel kuruluşlarını, son olarak

Makrosistemi ise kültür; ekonomik ya da siyasal ideolojiler, baskın inançlar olarak açıklamıştır (Paslı, 2017: 41).

Şekil 2.5. Bireyi oluşturan sistemler

Kaynak: Danış, 2006:48.

Belediyeler de bireylerin ekzosistemi içerisinde yer almaktadır. Dolayısıyla belediyelerin sosyal belediyecilik özelliği göstermesi, bireyin refahını doğrudan etkilemekte olup ekolojik kuram sosyal belediyecilik faaliyetlerini açıklamakta kullanılmaktadır. Yalnızca sosyal hizmet açısından değil verilen su, çevre düzenlemesi, park hizmetleri dahi bu anlamda bireyin çevresini ve haklara erişimini belirlediğinden ekolojik kuram mutlak surette sosyal belediyecilik faaliyetlerini açıklamakta kullanılmaktadır.

2.6.2. Güçlendirme yaklaşımı

Güçlendirme yaklaşımı gücü, kişisel, sosyal ve politik güç olarak ele almaktadır (Erbay, 2019:49). Bu anlamda gücü birey bazında yapabilme kudreti olarak görmek bir başka deyişle var olan potansiyeli kullanma olarak değerlendirmek gerekmektedir.

Bireylerin, grupların ve toplumların güçlendirilmesi belirtildiği üzere potansiyelin fark edilmesi ve amaca uyum şeklinde kullanılmasını mümkün kılmakla başlamaktadır. Güçlendirmeyi bu anlamda bir kuram olarak değil bir yaklaşım olarak ele alan yazarlar güçlendirmenin bir müdahale yöntemi olduğunu ifade etmektedirler (Erbay, 2019: 49). Bu yaklaşımda müdahale sırasında kullanılan temel prensipler;

1. Her bireyin, toplumun, ailenin ve grubun güçleri vardır.

2. Yaşanılan olumsuz deneyimler elbette yıkıcı olabilir. Ama aynı zamanda bunlar mücadele ve fırsatların kaynağı da olabilir.
3. Değişme ve gelişme kapasitesinin üst sınırlarını bilmediğinizi varsayarak ve bireyin, grubun ve toplumun istekleri dikkate alınmalıdır.
4. Hedef kişi ve kitle ile iş birliği yaparak en iyi şekilde yardımcı olabiliriz.
5. Bütün sosyal çevreler kaynaklarla doludur (Kayim, 2021).

Güçlendirme yaklaşımı, sadece kişide var olan potansiyel gücün farkında olunması değil aynı zamanda sosyal ve politik olarak bireyin çevresinde yer alan ve gücünü kullanması yönünde engel teşkil eden faktörlerin bilincinde olmasını da içermektedir. Bu anlamıyla demokrasisi gelişmemiş ülkelerde politik, ekonomik ve sosyal süreçlere müdahale etme tahmin edildiği gibi kolay değildir (Erbay, 2019:53). Dolayısıyla burada sosyal belediyeciliğin demokrasiyi geliştiren rolünün önemi artmaktadır.

Bireylerin güçlü yönlerinin ortaya çıkartılması adına sosyal belediyelerin sağlamış olduğu meslek edindirme kursları gibi hizmetler özellikle sosyo-ekonomik düzeyi düşük ailelerde hane gelirinin arttırılmasını sağlayacaktır. Bakıldığında sadece bireyin refahını arttırmakla kalmayan bu hizmet bir ailenin refahını doğrudan etkilemiş olacaktır.

Sonuç olarak güçlendirme yaklaşımı sosyal belediyeciliğin ayrılmaz bir unsuru olarak görülmelidir. Verilen ve sunulması planlanan tüm hizmetler güçlendirme yaklaşımı ile oluşturulursa sosyal belediyeye uyum faaliyetlerin gerçekleştirilmesi mümkün olacaktır.

2.6.3. Koruyucu ve önleyici yaklaşım

Sosyal belediyeciliğin sosyal politika yönü içerisinde koruyucu ve önleyici politikalar üreterek sorunlar oluşmadan risklerin önüne geçmek yer almakta ve bu durumda sosyal eylem modeli de uygulamada hayata geçmektedir (Genç, Çavuşoğlu ve Çöpoğlu, 2020: 241). Koruyucu-önleyici faaliyetler, sosyal hizmete ihtiyaç duyan bireylerin olumsuz yaşam olayları gerçekleşmeden önce uygulamaya konulan faaliyetlere verilmiş isimdir.

Sosyal belediyecilik uygulamaları çerçevesinde değerdendirilen kadın danışma hatları, mahalle evleri, psikolojik danışmanlık merkezleri ve temelde sosyal yardımlar genel itibariyle koruyucu-önleyici faaliyetler olarak sayılabilir.

3. TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARININ SOSYAL HİZMET AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: SULTANBEYLİ VE BAKIRKÖY BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ

3.1. Araştırmanın Metodolojisi

Araştırma, İstanbul ilindeki farklı sosyo-ekonomik düzeydeki Anadolu Yakasından Sultanbeyli ve Avrupa Yakasından Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyecilik uygulamalarını sosyal hizmet açısından nitel yöntemlerle karşılaştırmaktadır.

3.1.1. Araştırmanın modeli

Araştırma, fiziksel yakınlık göz önünde bulundurularak İstanbul ilinden seçilmiştir. Belediyelerin faaliyet raporlarının internet üzerinden yayınlanması suretiyle veriye erişim sağlanmıştır. Tarama modeli ile iki belediyenin hizmetleri sosyal hizmet açısından değerlendirilmiştir.

3.1.2. Araştırmanın hipotezleri

Araştırmada test edilecek olan hipotezler aşağıdaki gibidir:

H1: Sultanbeyli belediyesi, sosyal belediyecilik uygulamalarını etkili bir biçimde kullanmaktadır.

H2: Bakırköy belediyesi, sosyal belediyecilik uygulamalarını etkili bir biçimde kullanmaktadır.

H3: Sultanbeyli belediyesinin sosyal belediyecilik uygulamaları, Bakırköy belediyesine göre daha etkilidir.

H4: Bakırköy belediyesinin sosyal belediyecilik uygulamaları, Sultanbeyli belediyesine göre daha etkilidir.

H5: Sultanbeyli belediyesinin sosyal belediyecilik uygulamaları faaliyet raporlarına göre sosyal hizmet açısından halkın ihtiyaçlarını karşılamada yardımcı olmaktadır.

H6: Bakırköy belediyesinin sosyal belediyecilik uygulamaları faaliyet raporlarına göre sosyal hizmet açısından halkın ihtiyaçlarını karşılamada yardımcı olmaktadır.

3.1.3 Araştırmanın problemleri

Buna göre çalışmanın problem cümlesi ‘Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinde hangi sosyal belediyeçilik uygulamalarında sosyal hizmet perspektifinden yararlanılmaktadır’ olarak belirlenmiştir. Bu problem cümlesi etrafında yapılacak olan araştırmada belediyelerin sosyal belediyeçilik uygulamalarının etkililiğinin sosyal hizmet açısından değerlendirilmesi hedeflenmektedir.

Araştırmada aşağıdaki alt problemlere yanıt aranmaktadır:

- 1) Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin görev ve sorumlulukları nelerdir?
- 2) Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin, yerel yönetim birimi olarak belediyelerden başlıca beklentiler nelerdir?
- 3) Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin başlıca belediyeçilik yaklaşımları nelerdir?
- 4) Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyeçilik uygulamaları hangi amaçlarla bulunmaktadır?
- 5) Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyeçilik anlayışlarında hangi hususlar öne çıkmaktadır?

3.1.4. Araştırmanın yöntemi

Araştırma nitel bir veri toplama yöntemi olan içerik analizi yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Belirlenen iki belediyenin yayınladığı faaliyet raporları içerikleri analiz edilerek veri elde edilmiştir.

3.1.4.1. Araştırmanın veri toplama araçları ve veri analizi

Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmaktadır. Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyeçilik uygulamaları, belediyeler tarafından paylaşılan 2020 yılı faaliyet raporları verileri aracılığıyla değerlendirilmektedir. Ulaşılan bulgular, içerik analizi aracılığıyla yorumlanmaktadır.

Veri toplama süreci

Araştırmada nitel yöntemler kullanıldığından herhangi bir etik kurul izni süreci yaşanmamış olup, kurumlarla iletişim yöntemi de seçilmiş ancak ilgililer gereken bilginin internet sitesi ve faaliyet raporları aracılığıyla edinilebileceğini aktarmıştır.

Belediyelerin internet siteleri aracılığıyla faaliyet raporları arasından araştırmanın başladığı sırada 2021 yılı faaliyet raporları henüz yayınlanmamış olduğundan 2020 yılı seçilerek öncelikle sosyal hizmetler başlığı aranmış ancak her iki belediyede de bu isimde bir müdürlük tespit edilememiştir.

Daha sonra faaliyet raporları içerisinde sosyal iş, destek hizmetleri terimleri ile arama yapılmış burada ilgili raporlarda yer alan müdürlükler bulunmuştur. Faaliyet raporlarının yanı sıra müdürlüklere ait yönetmelikler de incelenmiş ve karşılaştırmalar yapılmıştır.

Veri toplanırken ilk aşama sosyal hizmet terimi ile bağlantılı olan müdürlükler olduğundan bu inceleme tamamlandıktan sonra çocuk ve gençlik, spor, kültür, çevre ikincil ilişkili terimler ve bunlarla ilgili müdürlükler incelenmeye başlanmıştır. Dezavantajlı gruplara göre faaliyet raporlarında veri ayrıldıktan sonra yazım aşamasına geçilmiştir.

Veri analiz süreci

Araştırmada kadın, çocuk, yaşlı, engelli şeklinde dezavantajlı gruplar ayrıştırılmıştır. Daha sonra ilgili belediyelerin faaliyet raporunda aynı dezavantajlı gruba yönelik faaliyetler ayrıştırılmıştır.

Araştırmaya dahil edilen Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyeçilik konusunda yeterli bilgi ve birikime sahip oldukları varsayılmaktadır. Yine bu araştırmada belediyelerin sosyal belediyeçilik uygulamalarını sosyal hizmet ve sosyal refah anlayışlarına uygun bir biçimde uyguladıkları varsayılmıştır.

Bu ayrıştırma sırasında bir metin dosyası üzerinde tablo oluşturulmuş, bu tablo daha sonra liste haline getirilmiştir.

3.1.5. Araştırmanın sınırlılıkları

Bu araştırma, Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin faaliyet raporlarında açıklanan sosyal belediyecilik uygulamaları ve verileri ile sınırlıdır.

3.2. Bulgular ve Yorumlar

3.2.1. Sultanbeyli belediyesi

Sultanbeyli'nin tarihi çok eski dönemlere kadar uzanmaktadır. Roma ve Bizans İmparatorluğu döneminde, Üsküdar'dan Gebze'ye kadar olan bölge tekfurluk yani mülki idare merkezi olmuştur. Bugün Sultanbeyli ilçesinin sınırları içerisinde bulunan tarihi Aydos kenti ve kalesiyle, Sultanbeyliği Ovası civarındaki yerleşim yerlerinin de dâhil olduğu coğrafi bölge, antik çağ ve sonrasında, kavimler yolu üzerinde önemli bir ara istasyon durumundaydı. Stratejik konumu nedeniyle, Orta Çağ'da ve sonrasında uzun bir süre bu merkez olma niteliğini koruyacaktı. Sultanbeyli 1328 yılında Orhan Gazi'nin emriyle, Akça Koca, Konur Alp ve Abdurrahman Gazi komutasındaki Osmanlı ordusu tarafından fethedilmiştir. 1957 yılında Sultanbeyli köyünün kurulmasına karar verilmiştir. Köyün kurulmasından sonra köy merkezinde rıza-i taksimle düzenli yerleşim merkezi oluşturuldu. Eski Ankara-İstanbul yolu köyün içinden geçmekte idi. TEM Otoyolu'nun köyün içinden geçmesi köyü cazip hale getirdi. 1985-1987 yılları arasında hızlı yapılaşma faaliyetinin neticesinde Sultanbeyli bugünkü haline ulaşmış oldu. 31 Aralık 1987 tarihinde Sultanbeyli köyünde belediye kurulması kararı alındı. Ancak ilk belediye seçimleri 26 Aralık 1989 yılında yapıldı. 1992 yılında da Sultanbeyli ilçe oldu (<https://www.sultanbeyli.bel.tr/ilce-tarihi/>).

Kendini ve kentini geliştiren belediye vizyonuna sahip olduğu belirtilen Sultanbeyli belediyesinin belirlemiş olduğu misyonu ise hizmetlerin sunumunda kaliteyi ve vatandaş memnuniyetini en önde tutan; toplumun gelişimini destekleyen; sosyal, toplumsal ve çevresel sorunlara duyarlı; gelişimde ve değişimde öncü, katılımcı bir yönetim anlayışıyla yaşanabilir ve sürdürülebilir bir kent oluşturmak şeklindedir (<https://www.sultanbeyli.bel.tr/vizyon-misyon/>).

Sultanbeyli belediyesi tarafından açıklanan hizmet ilkeleri aşağıdaki gibi sıralanmaktadır (<https://www.sultanbeyli.bel.tr/vizyon-misyon/>):

- i. Şeffaf bir biçimde hizmet vermek,

- ii. Hesap verebilir bir biçimde hizmet vermek,
- iii. Hizmet sunumunda adil olmak,
- iv. Etik değerlere bağlı olarak hizmet sunmak,
- v. Hizmetleri sunarken çözüm odaklı hareket etmek,
- vi. Hizmetlerde halkın değerlerine saygı göstermek,
- vii. Kalite hizmetler sunmak,
- viii. İş birliği içinde hizmet çalışmalarını yürütmek,
- ix. Hizmetler için ayrılan kaynakları etkili ve verimli bir biçimde değerlendirmek,
- x. Teknoloji etkin kullanarak hizmet sunmak,
- xi. Belediye bünyesindeki tüm tarafların eğitime ve gelişimine özen göstererek hizmet vermek şeklindedir.

Genç ve dinamik yapının yanı sıra teknolojik altyapı, araç ve donanım kapasitesi, ulusal ve uluslararası alanda duyarlılık projelerinin sürdürülmesi, kurumlar arasındaki güçlü ilişkiler, tarihi mülkiyet sorununun çözülmesi, etkin ve sürdürülebilir iletişim, güçlü ulaşım ağı ve lojistik açıdan kritik bir konumda bulunması Sultanbeyli belediyesi için güçlü yönler olarak görünmektedir.

Finansal kaynakların istenen düzeyde olmaması, ödüllendirme sisteminin yetersizliği, engelli vatandaşlar için hizmetlerin yeterince yayılmaması, ilçedeki sosyo-ekonomik seviyenin düşük olması, sanayi ve ticaret alanlarının yetersiz kalması, düzensiz yapılaşmanın yaygın olması, kişi başına düşen yeşil alan miktarının az olması, sosyal faaliyet alanlarının yetersiz olması Sultanbeyli belediyesi için zayıf yönleri oluşturmaktadır.

Bölgede büyük yatırımların artış eğilimi, mülkiyet sorununun çözülmesinin belediye gelirini artırması ve tapuların dağıtılmaya başlaması, ilçenin etrafının ormanlık alanlarla çevrili olması, metro yapım çalışmaları, Sabiha Gökçen havalimanının yakın olması, tarihi Aydos kalesinin ilçe sınırlarında yer alması gibi hususlar Sultanbeyli belediyesi için fırsattır.

Bütçeye dayalı olarak hizmetlerin aksamaması, kaçak yapılaşma, ilçenin göç alması, yetersiz otopark alanları, sosyal yardım taleplerinin yüksek olması, doğal afetlere karşı

dayanıklı yapıların sayısının azlığı gibi konular ise Sultanbeyli belediyesi için başlıca tehdit alanlarını meydana getirmektedir.

Belediye tarafından paylaşılan stratejik planlar önce insan anlayışıyla hizmetlerin sunulduğu vurgulanmaktadır. İletişimin etkili ve güçlü bir araç olarak kullanılması, belediye tarafından açıklanan önceliklerden birisidir ([http://www.sp.gov.tr/upload/xSPStratejikPlan/files/oFDbk+Sultanbeyli Stratejik Plan 2019-2024.pdf](http://www.sp.gov.tr/upload/xSPStratejikPlan/files/oFDbk+Sultanbeyli+Stratejik+Plan+2019-2024.pdf)). Yapılan bu açıklamalara uygun bir şekilde hizmetlerin sunulması durumunda sosyal belediyecilik açısından olumlu bir örneğin ortaya çıkması beklenebilir. Bunlar da sosyal belediyecilik uygulamalarının paylaşılması ile anlaşılacaktır.

3.2.1.1. Sultanbeyli belediyesi sosyal belediyecilik uygulamaları

Sosyal belediyecilik, yalnızca sosyal yardımlardan oluşmamaktadır. Sosyal belediyecilik, yalnızca vatandaşların temel ihtiyaçlarını karşılamak olarak da algılanmamalıdır. Bireyin ihtiyaç duyduğu hizmetlere erişiminin sağlanması hedeflenmektedir.

Bu anlamda insan haklarının ve demokrasinin gelişimi ve sosyal refahın dağıtılmasını sağlamaktadır. Sultanbeyli Belediyesi'ne bağlı Sosyal Destek Hizmetleri Müdürlüğü temelde sosyal belediyecilik faaliyetlerini gerçekleştirmektedir.

Sosyal hizmet açısından bakıldığında,

1. Vatandaşların hizmetine sunulan merkez çayevi aracılığıyla toplumda arkadaşlık, komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesi hedeflenmiştir. Belediyenin bu uygulaması, kişiler arasındaki ilişkileri güçlendirmenin yanında sosyal aktivite olanağı tanımayı amaçlamaktadır.
2. Sosyal tesis ve yeşil alan açısından sunulan bir hizmet niteliği taşıyan Aydos sosyal tesisleri, bir sosyal alan niteliği taşımaktadır. Restoran, kafe, mesire alanı olacak şekilde üç bölümden oluşan tesis, Sultanbeyli sakinlerinin sosyal aktivite seçenekleri arasında yer edinmiştir. Bu anlamda bireyin sosyalleşmesinin sağlandığı bir alanı oluşturmaktadır.

3. Sultanbeyli belediyesinin organize ettiği söyleşiler de tıpkı oyunlar gibi halkın sosyal ve kültürel açıdan istekleri ile beklentilerine yanıt verecek nitelikte olması yönüyle faydalı görünmektedir.
4. Yeşil alanların bakımının sağlanması ilaçlama ya da kontrol çalışmalarının da yapılması gerekmektedir. Sultanbeyli belediyesinin bu yöndeki çalışmaları vardır. Dolayısıyla salgın hastalık gibi ortaya çıkabilecek olumsuzluk önüne geçilerek bir halk sağlığı sorununa yönelik koruyucu-önleyici çalışma yapılmaktadır.
5. Hasta nakil aracı ve Engelli aracına sedyeye ihtiyaç duyan hastalar ve engelliler için tedavi merkezlerine şehir içi naklinin sağlanması da sağlık hakkına erişimi kolaylaştırmaktadır.
6. Kadın konukevi aracılığıyla şiddete uğrayan kadınların en başta barınma ihtiyacının karşılanmaktadır.
7. Spor alanlarının oluşturulması ile bireylerin hem bedensel hem ruhsal sağlıklarına destek olmanın yanı sıra, ekonomik zorlukları sebebiyle spor kurslarına erişemeyen yetenekli bireylerin spor hayatlarının kesintiye uğramaması hedeflenmektedir.
8. Çocukların boş zaman aktivitesi olarak değerlendirebileceği alanların yaratılması ile zararlı alışkanlıklardan uzak tutulması da spor etkinliklerinin hedefleri arasındadır.
9. Gençlik merkezleri aracılığıyla hem eğitime destek olacak kütüphaneye erişimi sağlayacak alanlar hem de çocuk ve gençlerin sosyal aktivitelerde yer almasını sağlayarak bulundukları ilçeye bağlılık geliştirmeleri ve olumsuz yaşam olaylarından uzak tutulmaları sağlanacaktır.
10. İnsanların acılı günlerinde kendilerine destek olan bir yerel yönetim biriminin varlığı oldukça değerlidir. Sultanbeyli belediyesi tarafından yürütölen cenaze hizmetlerinde ikramlar yapılmaktadır. Sosyal belediyecilik anlayışı açısından bu uygulama, pek çok kişiye katkı sağlamaktadır. Özellikle Sultanbeyli gibi İstanbul ilindeki ilçelerde nüfus Türkiye'nin diğeri yerlerine göre daha yoğun olduğu için bu hizmetler daha değerli hale gelmektedir.

11. Sosyal yardımlar da elbette Sultanbeyli Belediyesinin verdiği sosyal belediyeçilik hizmetlerindendir. Bahsedildiği üzere Sultanbeyli ilçesi sosyo-ekonomik anlamda düşük gelirli ailelerin yaşadığı bir ilçedir.

Tablo 3.1. Sultanbeyli belediyesi mahallelere göre sosyal yardım başvurusu

MAHALLELER	2018	2019	2020
Abdurrahman Gazi	520	437	453
Adil	470	436	474
Ahmet Yesevi	562	496	625
Akşemseddin	257	169	229
Battal Gazi	600	562	653
Fatih	408	323	390
Hamidiye	520	403	549
Hasan Paşa	302	252	264
Mecidiye	402	348	362
Mehmet Akif	483	337	361
Mimar Sinan	380	336	457
Necip Fazıl	329	259	297
Orhan Gazi	344	245	354
Turgut Reis	391	285	332
Yavuz Selim	347	278	371
TOPLAM	6315	5166	6171

Kaynak: <https://www.sultanbeyli.bel.tr/wp-content/uploads/2021/05/Faaliyet-Raporu-2020.pdf> , Erişim Tarihi: 05.12.2021.

Tabloda görüldüğü gibi yıllar içinde değişiklik gösterse de sosyal yardımlara yapılan başvurular çoğunlukla artmıştır. Özellikle 2020 yılında Pandeminin etkisinden söz etmek mümkündür. Battal Gazi mahallesi üç yıl içinde de en çok başvurunun yapıldığı mahalledir. Diğer mahallelere bakıldığında ise oransal olarak büyük farklar görülmemektedir. Sultanbeyli Belediyesinin SWOT analizi yapılırken sosyal yardım başvurusunun yüksek olmasının zayıf yönler arasında olduğu belirtilmiştir. Yukarıdaki tabloda yer alan rakamlar da son 3 yılda yaklaşık 6 bin ailenin sosyal yardım talebinin olduğunu ortaya koymaktadır.

Sosyal yardımların veriliş şekli ayni ve nakdi olarak ayrılmaktadır. Ayni yardımlar, nakit olarak değil de mal veya hizmet olarak verilen yardımlar anlamına gelmektedir. Gıda, giyim, kömür, bebek bezi gibi temel yardımlarda bulunulması da ayni yardım olarak ifade edilir.

Tablo 3.2. Sultanbeyli belediyesi mahallelere göre yapılan sosyal yardımlar

MAHALLELER	Erzak			Nakdi		
	2018	2019	2020	2018	2019	2020
Abdurrahman Gazi	193	182	733	370	429	349
Adil	112	170	720	273	343	405
Ahmet Yesevi	319	334	1138	597	689	696
Akşemseddin	37	110	430	190	236	226
Battal Gazi	369	295	1201	576	679	715
Fatih	194	169	709	382	433	376
Hamidiye	395	294	1110	605	680	621
Hasan Paşa	91	138	484	260	300	280
Mecidiye	273	244	830	462	551	541
Mehmet Akif	183	180	633	372	393	354

Tablo 3.2. (Devam) Sultanbeyli belediyesi mahallelere göre yapılan sosyal yardımlar

Mimar Sinan	160	190	822	319	412	429
Necip Fazıl	144	147	537	311	336	371
Orhan Gazi	128	154	669	270	328	326
Turgut Reis	146	155	615	303	348	335
Yavuz Selim	256	238	769	447	483	404
TOPLAM	3000	3000	11400	5739	6640	6425

Kaynak: <https://www.sultanbeyli.bel.tr/wp-content/uploads/2021/05/Faaliyet-Raporu-2020.pdf>, Erişim Tarihi: 05.12.2021.

Erzak yardımları ve nakit yardımları açısından verilerin yer aldığı tabloda erzak yardımı yapılan aile sayısındaki artış dikkat çekmektedir. Halktan ihtiyacı olan kesimlere yönelik sıcak yemek yardımı, sosyal belediyecilik anlayışının benimsendiğini göstermektedir. Maslow'a göre fiziksel ihtiyaçlardan saydığı ve karşılanmadığında hayatın devam edemeyeceği beslenme ihtiyacının belediye tarafından karşılanması oldukça önemli ve yaşanan ilçedeki kent yoksulluğunu göstermektedir.

Nakit yardım yapılan aile sayısı 2020 yılında 2019 yılının gerisinde kalsa da 2018 yılının üzerindedir ve genel artış eğilimi sürmektedir denilebilir. Sosyal belediyecilik anlayışının bir gereği olarak erzak ve nakdi yardım yapılan aile sayısından ziyade ilçede bu konularda desteğe ihtiyacı olan insanların ihtiyaçlarının karşılanma oranı belirleyici niteliktedir.

Yine yaşlılık ya da başka nedenlerden ötürü temizliğini yapamayan insanların evini temizleme hizmetinin verilmesi, sosyal belediyeciliğin geliştiğine dair bir işaret olarak görünmektedir. Zira sağlık ve hijyen koşullarının yaşamın devamı açısından oldukça önemlidir.

Tablo 3.3. Sultanbeyli belediyesi engellilere yapılan yardımlar (2018-2020)

MAHALLELER	Tekerlekli Sandalye			Akülü Araba			Hasta Yatağı		
	2018	2019	2020	2018	2019	2020	2018	2019	2020
Abdurrahman Gazi	2	4	1	-	-	-	3	13	2
Adil	-	3	2	-	1	-	1	1	1
Ahmet Yesevi	1	2	3	-	-	-	2	11	7
Akşemseddin	1	1	1	-	-	-	1	3	-
Battal Gazi	2	8	2	-	2	1	1	4	-
Fatih	-	7	1	-	-	-	1	4	-
Hamidiye	4	3	1	-	1	-	4	3	3
Hasan Paşa	-	4	-	1	-	-	-	5	5
Mecidiye	4	5	1	-	-	-	3	5	2
Mehmet Akif	-	1	-	1	1	1	2	3	1
Mimar Sinan	1	3	3	-	-	-	3	8	4
Necip Fazıl	-	3	-	1	-	-	-	2	-
Orhan Gazi	1	3	3	1	-	-	1	3	-
Turgut Reis	1	4	-	3	-	-	3	2	1
Yavuz Selim	1	3	2	-	-	-	2	4	3
TOPLAM	18	54	20	7	5	2	27	71	29

Kaynak: <https://www.sultanbeyli.bel.tr/wp-content/uploads/2021/05/Faaliyet-Raporu-2020.pdf> , Erişim Tarihi: 05.12.2021.

Tabloda izlendiği gibi tekerlekli sandalye ile akülü araba ihtiyaçları farklı olup hasta yatağı kullanıma bağlı olarak talep oransal olarak fazladır. Engellinin ihtiyacına göre tekerlekli sandalye talebinin daha fazla olduğu görülmektedir.

Son 3 yıla ait engelli vatandaşlara yapılan yardımların mahalleler bazında incelenmesi ile hizmetlerin yetersiz kaldığı değerlendirilmesi yapılabilir. Nitekim Sultanbeyli Belediyesinin SWOT analizi yapılırken engelli vatandaşlar için yürütülen hizmetlerin yetersiz kaldığı ve bunun güçsüz yönler arasında bulunduğu ifade edilmişti. Bu noktada belediyenin sosyal belediyecilik anlayışı gereğince engelli vatandaşlarına daha fazla hizmet alanı açması gerekmektedir.

Sultanbeyli Belediyesine ait halkla ilişkiler merkezi, vatandaşlar ve belediye arasında kurulacak olan etkileşimleri kolaylaştırması bakımından faydalıdır. Bu binaya gelen vatandaşların taleplerini dile getirmesi ile sosyal belediyecilik uygulamalarının seyri belirlenebilir. Ayrıca vatandaşların taleplerini doğrudan iletebilmesi de demokrasinin gelişimi açısından önemlidir. Dolayısıyla bu birimin varlığı, ayrı bir binada hizmet vermesi ve vatandaşlar için ulaşılabilir nitelikte olması, sosyal belediyecilik açısından olumlu bir göstergedir.

Genel bir değerlendirme yapılması gerekirse, Sultanbeyli Belediyesi ekonomik yetersizlikler sebebiyle sosyal belediyecilik faaliyetlerini çoğunlukla sosyo-kültürel faaliyetler çerçevesinde gerçekleştirmekte ve bireylerin fiziksel ihtiyaçlarının karşılanması olarak sosyal yardım faaliyetlerini yürütmektedir.

3.2.2. Bakırköy belediyesi

Belediyenin sitesinde Bakırköy'ün tarihi süreçteki önemi vurgulanmış ve ilçenin tarihçesi şöyle açıklanmıştır: 19.yy'ın sonlarından itibaren İstanbul'un bir ilçesi durumunda olan Makriköy'ün adı 1925 yılında ulusal sınırlar içinde yabancı adların değiştirilmesi sırasında Bakırköy'e dönüştürülmüştür. Bakırköy, 1990'larda tümüyle kentleşmiş bir yönetsel birime dönüşmüştür. 1989'da Küçükçekmece çıkarılarak ayrı bir ilçe yapılmıştır. 1992'de Bakırköy ilçe sınırları yeniden düzenlenerek Bahçelievler, Güngören, Bağcılar ve Esenler adıyla yeni ilçeler oluşturulmuştur (<https://www.bakirkoy.bel.tr/bakirkoy/ilcemiz/tarihce.html>).

Bakırköy belediyesinin temel değerler ve hedefler tablosunda sosyal belediyeçilik yer almaktadır. Bu sosyal belediyeçilik yaklaşımı ve faaliyetleri açısından değerli bir konu olup ilgili hususlar aşağıdaki tabloda gösterildiği gibidir.

Tablo 3.4. Bakırköy belediyesi temel değerler ve hedefler

Tarafsız Olmak	Belediye tüm taraflara eşit mesafede durur ve tüm ayrımcılıklara karşıdır ve bunları hiçbir durumda kabul etmez.
şeffaflık ve Hesap Verilebilir Olmak	Belediye kamu denetimine her daim açık durumdadır. Gerektiği durumlarda denetim ve incelemeye daim hazırdr
Etkin Olmak	Tüm eylemlerin yarar/maliyet yaklaşımı etrafında yürütülmesi amaçlanır. Tüm işlemler nitelikli uzmanlar tarafından yürütülmektedir.
Katılımcı Olmak	Tüm faaliyet ve eylemler uygulamaya geçirilmeden ilgili tüm tarafların görüş ve �nerileri dikkate alınır.
İş Birliği	Tüm politikalar yürütülürken ilgili taraflarla iş birliği yapılır ve dayanışma içerisinde faaliyetler yürütülür.
Profesyonel Olmak	Faaliyetler yürütülürken kamu yararı dikkate alınır. Bunları sağlarken sorumluluk alınır ve gerektiği durumda hesap verilebileceği unutulmamalıdır.
Vatandaş Odaklı Hizmet	Tüm şikayet, talep ve beklentiler belediye tarafından dikkate alınır. Eğer gerekiyorsa gelen taleplere göre uygulamalar gözden geçirilmektedir.

Tablo 3.4. (Devam) Bakırköy belediyesi temel değerler ve hedefler

Saygı	İlgili tüm taraflara karşı saygılı ve adil davranılmalıdır. Tüm çalışmalarda profesyonel davranılmalıdır.
Sosyal Belediye	İşsizler, dar gelirliiler, sosyo-ekonomik açıdan dezavantajlı gruplarda yer alan kimseler gibi tüm ilgili gruplara sosyal belediyeciliğin gerektirdiği gibi mümkün olan tüm imkanlar sunulur. Benzer durum eğitim faaliyetler, sosyal güvence ve sağlık hizmetleri gibi konularda da geçerlidir. Sosyal güvenlik ve adalet kavramı güçlendirilmeye çalışılır.

Kaynak: https://www.bakirkoy.bel.tr/files_upload/kurumsalmenu/1619080854.pdf , Erişim

Tarihi: 15.12.2021.

Görüldüğü  zere Bakırköy belediyesi tarafından sosyal belediyecilik kapsamında sosyal dayanışma, işsiz bireylere yardım, sosyal ve kültürel etkinlikler düzenleme, bu etkinlikler için uygun altyapı hazırlama, sosyal adalet anlayışını güçlendirme hedefleri vurgulanmıştır.

Güçlü ve zayıf yönler açısından ulaşılan bilgiler, belediyenin güçlü yönlerinin fazla olduğunu ortaya koymaktadır. Küresel sürdürülebilirlik niteliğine sahip bir belediyesi olması, etkin bilgi sistemi ve sosyal yardım anlayışının yerleşmiş olması belediyenin güçlü yönleri arasında ön plana çıkmaktadır.

Ancak zayıf yönler konusunda b   e ve altyapı açısından sorun potansiyeli bulunan hususlara yapılan vurgu da dikkat çekmektedir. Güçlü y nlerin korunması ve zayıf yönlerde iyileşme kaydedilmesi ile belediyenin daha etkili bir konuma gelmesi beklenebilir.

Bakırköy belediyesi, Birleşmiş Milletler tarafından açıklanan sürdürülebilir kalkınma hedeflerine uygun bir biçimde faaliyet gösterdiğini belirtmektedir. Belediye sitesinde

yer alan bu husus, sosyal belediyecilik anlayışı ile pek çok kesişim noktasına sahip olduğu için önemlidir. Bakırköy Belediyesi sürdürülebilir kalkınma hedefleri kapsamında “*Gelecek bizimle gelecek!*” sloganını kullanarak faaliyetlerini sürdürmektedir (<https://www.bakirkoy.bel.tr/kurumsal/surdurulebilir-kalkinma-hedefleri.html>).

3.2.2.1. Bakırköy Belediyesi sosyal belediyecilik uygulamaları

Bakırköy Belediyesi, vizyon olarak da sosyal belediyeciliği sağlama yönünde çabası olduğunu belirtmektedir. Dolayısıyla belediye ilçesinde ikamet eden vatandaşlara verdiği bir söz olarak görülmektedir. Belediye bünyesinde çoğunlukla Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü, sosyal belediyecilik ile ilgili iş ve işlemleri gerçekleştirmektedir. Sosyal belediyecilik uygulamalarına bakıldığında,

1. İhtiyacı olan bireylerin ya da ilçeye geçici olarak gelen misafirlerin ağırlanması amacıyla hizmet veren misafirhane, barınak ihtiyacını karşılaması yönüyle Maslow’a göre fiziki ihtiyaçların karşılanması açısından değerlendirmek mümkündür.
2. Belediyenin kreş hizmeti vermesi, ihtiyaç sahibi olan bireylerin faydalandığı bir hizmet olmasının yanında çalıştığı saatlerde çocuklarını bırakabilecekleri kimse olmayan veya bunun için maddi durumu yeterli olmayan vatandaşlar için fayda sağlayan bir hizmettir ve bakım sorumluluğunun bir kurum yoluyla sağlanması açısından önemlidir.
3. Ders çalışmak için uygun alanı olmayan gençler için belirlenen hizmet, sadece belediye ile sınırlı bir hizmet değil toplum geleceğine yönelik bir hizmet niteliği taşımaktadır.
4. İlçenin temiz olması, belediyelerin önemli görevlerinden birisidir ve halk sağlığının gereğidir. Bakırköy belediye tarafından bu konuda temizlik ve yıkama hizmetleri sunulmaktadır.
5. Belediye sınırları içindeki sokak hayvanlarının bakımının yapılması ve bu hayvanların diğer ihtiyaçlarının karşılanması benzer şekilde halk sağlığı açısından değerlendirildiğinde önemi ortaya çıkmaktadır.

6. Vatandaşların kullandığı sosyal alanların artırılması, sosyal belediyeçilik uygulamalarının gereklerinden birisidir ve yürütülen bakım çalışmalarının park gibi alanları da kapsaması, bireylerin sosyalleşmesi açısından değerlidir.
7. Botanik park bakımının yapımı ve benzer çalışmalar ile vatandaşların vakitlerini geçirebileceği bir yeşil alanın varlığı ruh ve beden sağlığının korunması için gereklidir.
8. Bakırköy belediyesinin psikolojik danışma ihtiyacı olan vatandaşlara yönelik psikolojik destek hizmetleri vermesi de ruh sağlığının korunması yönünde önemli bir adımdır.
9. Halkın kullanabileceği spor alanlarının bakımının yapılması ve kullanıma kazandırılması, yine bireylerin ruh ve beden sağlığı için gereklidir. Farklı spor dalları için ücretsiz kursların açılması, farklı alanlara ilgi duyan vatandaşların katılımına olanak tanınması sebebiyle değerlidir.
10. İhtiyaç sahibi olan üniversite öğrencilerinin konaklaması için belediye tarafından sunulan öğrenci yurdu hizmeti, il dışından gelen öğrencilerin barınma olanağı tanınarak en temel insan haklarına erişimi sağlanmaktadır.
11. Bakırköy’de ikamet eden eğitim çağında ancak sosyo-ekonomik destek almadan eğitimine devam edemeyecek öğrencilere verilen burslar ile çocukların eğitimden kopmamasına destek olunmaktadır.
12. Çocuk Evlerinde çocuk oyun odaları bulunmakta olup, mesleki eğitimlerini tamamlamış psikolog, öğretmen, hemşire kadrolarıyla hizmet verilmekte olup koruyucu-önleyici hizmetler verilmektedir.
13. Vatandaşların temel sağlık hizmetlerini de güvence altına alan ve vatandaşların birçok hizmetten ücretsiz faydalanmasını sağlayan Halkkart hizmeti hem yaşanan yere bağlılığı hem de ücretsiz sağlık hizmetine erişimi sağlaması yönüyle sosyal belediyeçilik anlamında önemli bir adımdır.
14. Her türlü şiddet ve kötü muameleye maruz kalmış kadın ve çocuklara ücretsiz psikolojik destek sunulmaktadır. Bakırköy Belediyesi bu anlamda ilkleri uygulayan bir belediye olma özelliği taşımaktadır.

15. İhtiyaç duyan vatandaşların Bakırköy’de yaşayan diğer vatandaşların bağışladığı ikinci el kıyafetlerin dağıtıldığı ikinci el mağazasının bulunması vatandaşlar arasında toplumsal dayanışmayı güçlendirmesini sağlamakta yararlıdır. Bu durumda toplumsal barışın inşasında oldukça değerli görülmektedir.
16. Engelliler Rehabilitasyon Merkezinde Görme Engelliler Sesli Kütüphanesi, Hidroterapi Havuzu, Fizik Tedavi Merkezi ve ufak spor salonundan oluşmakta olup anlaşıldığı üzere engellilerin sağlık ve kültür hizmetlerine erişimini sağlamaktadır.
17. Huzurevi hizmeti ile 60 yaşın üzerindeki bakıma ihtiyaç duyan veya sosyal güvencesi olmayan, kimsesiz, engelli yaşlılara barınma hizmetinin yanı sıra Yaşlı bireylerimize huzurevinde konaklama ve yemek hizmeti, sağlık kontrolleri, geziler, el sanatları ve hobi kursları, sosyal ve kültürel faaliyetler sunulmaktadır.

3.2.3. Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyecilik açısından karşılaştırılması

3.2.3.1. Örgütsel yapı açısından

Örgütsel yapıda belediyelerin başkan, başkan yardımcısı ve bunlara bağlı müdürlükler şeklinde örgütlendikleri görülmüştür. Belediyelerin örgütsel yapılarının birbirinin hemen hemen aynısı olduğu söylenebilir. Müdürlüklerin sayısı ve ismi gibi organizasyon şeması bilgileri bunu desteklemektedir. Kısacası Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin örgütsel yapıları benzerdir.

3.2.3.2. Uygulamalar açısından

Belediyelerin sosyal belediyecilik uygulamaları hakkında yapılan araştırmalarda sosyal yardım, eğitim, sağlık gibi temalarda benzer hizmetler verdikleri görülmektedir. Oldukça farklı kesimlerin yaşam sürdüğü ilçelerden söz ediliyor olsa da uygulamaların benzerliği dikkat çekecek düzeydedir.

Sosyal yardım uygulamalarında aşevi ya da evlere yemek dağıtımı, ailelere ödenek sağlanması, cenaze hizmetleri gibi uygulamaların varlığı Sultanbeyli ve Bakırköy belediyesi için ortak uygulamalar olarak görünmektedir. Maddi yetersizlikleri olan

vatandaşların yiyecek gibi ihtiyaçlarının karşılanması, sosyal belediyecilikte öncelikli bir konuma sahiptir. Özellikle yaşlılara ve engellilere yönelik yemek dağıtımı ve bu kişilerin ihtiyaçlarının evlerine ulaştırılması, iki belediyenin de kullandığı benzer uygulamalar kapsamında yer almaktadır.

Vatandaşlar arasındaki refah düzeyi farkının yüksek olmaması için yürütülen girişimler, belediyelerin sosyal yardım uygulamalarında ön plana çıkmaktadır. Yaşlı veya yardıma muhtaç kişilere/ailelere yönelik sosyal yardım uygulamaları, bu noktada iki belediye için de odak noktaları arasında yer almaktadır.

Vatandaşlar için eğitim kurslarının açılması, eğitim özelindeki sosyal belediyecilik uygulamalarında Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sunduğu hizmetler arasında yer almaktadır. Ancak Bakırköy Belediyesi öğrenci bursları vermesi ve yurt hizmeti sunması yönüyle farklılaşmaktadır. Vatandaşların eğitim eşitliği için çaba gösterdiği değerlendirilebilir.

Sosyal ve kültürel etkinlikler, Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin uygulamalar açısından (tiyatro, spor etkinlikleri gibi) benzerlik gösterdiği bir başka alan olarak tespit edilmiştir.

Kadınlara verilen danışma ve barınma hizmeti iki belediyenin de ortak hizmeti olarak görülmüştür. Benzer şekilde yaşlılara verilen hizmetlere bakıldığında Bakırköy Belediyesi'nin huzurevi halihazırda faaliyette iken Sultanbeyli Belediyesi'nin de huzurevi yapım aşamasındadır.

Yeşil alan varlığı çalışmaları iki belediye arasında benzerlik göstermesine rağmen sokakta yaşayan hayvanlara yönelik halk sağlığı perspektifinden verilen hizmetler açısından Bakırköy Belediyesi farklılaşmaktadır.

Çocuklara yönelik bakım hizmetini yalnızca Bakırköy Belediyesi sunmaktadır. Benzer şekilde Halkkart uygulaması da yalnızca Bakırköy Belediyesi'nde vardır.

Ayrıca toplumsal dayanışmayı arttırıcı ikinci el mağaza konsepti ile Bakırköy Belediyesi, Sultanbeyli Belediyesi'nden ayrılmaktadır. Sağlıkta sosyal belediyecilik uygulamalarında psikolojik sağlığa yönelik ücretsiz psikolojik destek, Sultanbeyli Belediyesi'nde yer almamakta ancak Bakırköy Belediyesinin verdiği bir hizmettir. Diğer taraftan ücretsiz sağlık hizmeti sunması yönüyle Bakırköy Belediyesi öne çıkmaktadır.

Ev temizliği, hasta yardımı, halkla ilişkiler merkezi binasının bulunması gibi sosyal belediyeçilik uygulamaları kapsamında yer alan örnekler ise Sultanbeyli belediyesinin olumlu yönde ayrıştığı örneklerdir.

Sonuç olarak, Bakırköy Belediyesi'nin sosyal refah odaklı çalışmalarının daha fazla olduğu, Sultanbeyli Belediyesi'nin ise sosyo-kültürel faaliyetlere daha çok odaklandığı görölmektedir. Ayrıca Bakırköy Belediyesi'nin belediyenin bir özelliği olarak sosyal belediyeçiliği öne çıkartması ile uygulamasının paralellik göstermesi görölmektedir.

3.2.4. Sosyal belediyeçilik uygulamalarının sosyal hizmet açısından karşılaştırılması

3.2.4.1. Ekolojik kuram açısından yapılan sosyal belediyeçilik uygulamaları

Ekolojik Kuram, çevresi içinde bireyin değeriendirildiği bir sistem modelini tanımlamaktadır. Bireyin sosyal çevresi içerisinde makro düzeyde bulunan belediye, hizmetleri ile bireyi etkilediği açıktır.

Bu perspektiften başta çevre temizliği olmak üzere, park yapımı, spor alanlarının oluşturulması gibi belediyeçilik faaliyetleri sosyal belediyeçilik tanımına uymaktadır. Bakırköy ve Sultanbeyli Belediyeleri ekolojik kuram açısından benzer hizmetler sağlamaktadır.

Bakırköy Belediyesi'nin kurduğu dayanışma ağı ile bireyler sosyal çevrelerinde yer alan ihtiyaç sahibi kişilere ulaşabilmekte olup bu anlamda Bakırköy Belediyesi, Sultanbeyli Belediyesi'nden farklılaşmaktadır. Bakırköy Belediyesi Çocuk Evi ise çocukların sosyalleşmesini sağlamaktadır. Aynı şekilde huzurevi hizmeti ile yaşlıların sosyalleşmesi sağlanmaktadır.

Diğer taraftan Sultanbeyli Belediyesi'nin sunduğu çayevi hizmeti ile bireyler komşuları ile bir araya gelebilmektedir. Ayrıca cenaze hizmetleri iki belediye tarafından sağlansa da Sultanbeyli Belediyesi'nin cenaze sahibi aileye aynı yardımlarının daha fazla olduğu görölmektedir.

Ekolojik kuram içerisinde elbette sadece makro uygulamalar değil, bireyin dahil olduğu grup da önemlidir. Ancak Türkiye'de doğrudan bir gruba yönelik hizmetler

bütçe problemleri sebebiyle yaygınlaşmamıştır. Toplum ve birey odaklı çalışmaların yoğun olduğu görülmektedir.

3.2.4.2. Güçlendirme yaklaşımı açısından yapılan sosyal belediyeçilik uygulamaları

Bireyin güçlü yönlerine vurgu yapılması ve bu güçlerin kullanılması olarak açıklanabilecek güçlendirme yaklaşımı pek çok güç tanımı içermektedir. Ekonomik güç, politik güç veya psikolojik güç sayılabilir. Belediyelerin de hizmetleri ile bireylerde var olan potansiyellerin ortaya çıkarılmasında rolleri büyüktür.

Güçlendirme yaklaşımı içerisinde eğitim kurslarının açılması, Engelliler Rehabilitasyon Merkezinde Görme Engelliler Sesli Kütüphanesi, Hidroterapi Havuzu, Fizik Tedavi Merkezi ve spor salonu, her türlü şiddet ve kötü muameleye maruz kalmış kadın ve çocuklara ücretsiz psikolojik destek sunulması, öğrencilere verilen burslar, kreş hizmeti verilmesi gibi pek çok uygulama değerlendirilebilir.

Eğitim, sosyo-kültürel etkinlikler ve spor özelinde sosyal belediyeçilik uygulamaları açısından Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sunduğu hizmetler arasında yer almaktadır. Verilen hizmetlerle bireylerin spora, sanata ve eğitime erişimi sağlanmakta olup bireylerin henüz kendilerinin bile bilmediği, bazen bildiği ancak yetersiz kaynaklar sebebiyle kullanamadığı güçlerinin ortaya çıkması sağlanmaktadır.

Örneğin Bakırköy’de ikamet eden eğitim çağında ancak sosyo-ekonomik destek almadan eğitime devam edemeyecek öğrencilere verilen burslar ile çocukların eğitimden kopmamasına destek olunarak eğitimin yaşam boyu önemi vurgulanmaktadır. Zira yoksulluk çalışmalarına bakıldığında, yoksulluk döngüsünün kırılma noktasının eğitim seviyesi ile ilişkisi bulunmaktadır. Erken yaşta yoksulluk sebebiyle eğitimden ayrılan bireylerin ilerleyen yıllarda yoksulluk ile karşılaşması oldukça yüksek olarak saptanmıştır (Yaşar ve Taşar, 2019).

Belediyenin kreş hizmeti vermesi, ihtiyaç sahibi olan bireylerin faydalandığı bir hizmet olmasının yanında çalıştığı saatlerde çocuklarını bırakabilecekleri kimse olmayan veya bunun için maddi durumu yeterli olmayan vatandaşlar için fayda sağlamanın yanı sıra bakım sorumluluğunun bir kurum yoluyla sağlanması önemlidir. Bakım sorumluluğunun paylaşılması ile bireylerin kendi kişisel gelişimlerine ayırabilecekleri zaman artmakta, ayrıca çocuk bakım merkezlerinin çoğalması ile

ekonomik anlamda hem bireylerin istihdamı hem de bu merkezlerde çalışacak bireylerin istihdamı sağlanmaktadır.

Sultanbeyli Belediyesi'nin hizmetleri genel itibariyle sosyal yardımlar ile hizmetlerini sürdürmekte olduğundan güçlendirme yaklaşımının etkileri sınırlı görülmektedir.

Bu anlamda geniş perspektif ile bakılmalı ve gelecek yıllar mutlaka hesaba katılmalıdır. Eğitim desteği hizmeti hem güçlendirici hem de koruyucu-önleyici bir yaklaşım olabilmektedir.

3.2.4.3. Koruyucu ve önleyici yaklaşım açısından yapılan sosyal belediyeçilik uygulamaları

Sosyal sorunların ortaya çıkmada önce atılacak her adım çok önemlidir. Bu anlamda koruyucu-önleyici yaklaşım ile ilişkili tüm hizmetler ayrıca ele alınmalıdır. Başta vatandaşların temel sağlık hizmetlerini olmak üzere, eğitim, sosyo-kültürel faaliyetler ve sosyal yardımlar iyi değerlendirilmelidir.

Bakırköy Belediyesi'nin hizmetlerinden biri olan ve Bakırköy'de yaşayan halkın ücretsiz olarak belediyeyle iş birliğinde bulunan sağlık merkezlerinden faydalanmasını sağlayan Halkkart hizmeti koruyucu-önleyici yaklaşım açısından iyi bir uygulamadır. Zira ekonomik güçlük içerisinde olan bireylerin ilk basamak sağlık hizmetlerine erişmemesi toplum sağlığını ilerleyen dönemlerde zora sokabilmektedir.

Yine geniş perspektifte belediye sınırları içindeki sokak hayvanlarının bakımının yapılması ve bu hayvanların diğer ihtiyaçlarının karşılanması benzer şekilde toplum sağlığı açısından değerlendirilmelidir.

Bakırköy Belediyesi'nin psikolojik destek hizmeti sunmasını hem güçlendirici yaklaşım hem de koruyucu-önleyici yaklaşım içerisinde değerlendirmek mümkündür. Psikolojik destek hizmetinin sunulması, ekonomik olarak bu hizmeti satın alma gücü olmayan aileler açısından kıymetli olup sağlık hakkına erişim açısından kıymetlidir.

Öğrenciye verilen burslar, yurt desteği, ihtiyacı olan bireylerin ya da ilçeye geçici olarak gelen misafirlerin ağırlanması amacıyla hizmet veren misafirhane, sosyal sorunlar ortaya çıkmasından önce koruyucu-önleyici bir hizmet olarak karşımıza çıkmaktadır. Anlaşılacağı üzere eğitime ve gelişmeye verilen destek geniş bir zaman diliminde etkisini göstermektedir.

Barınma ihtiyacı karşılanmazsa sokakta yaşayan birey sayısının artması başka sosyal sorunların doğmasına neden olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Elbette sorunun ortaya çıkış nedenleri farklı sistemler aracılığıyla değerlendirilmeli ancak sosyal hizmetin önce en acil ihtiyaç olarak belirlenen müdahale yöntemi ile barınma alanlarının oluşturulması gerekmektedir. Acil ihtiyaç karşılandıktan sonra, sosyal sorun nedenleri saptanarak yine koruyucu-önleyici yaklaşım ışığında başka bireylerin barınma ihtiyacı ortaya çıkmadan önce neler yapılacağına dair müdahale planı oluşturulmalıdır.

Her iki belediyenin de bağımlılığa dair farkındalık oluşturma, sanat ve spora teşvik etme amaçlı söyleşiler ve seminerler düzenlediği göz ardı edilmemelidir. Toplum düzeyinde bilinçlendirme ve farkındalık çalışmalarının yapılması koruyucu-önleyici yaklaşım için değerlidir. Çünkü sosyal sorunların ortaya çıkmasının engellenmesi için doğru bilgiye erişmek gerekmektedir. Sorunlar ortaya çıkmadan müdahale edilirse koruyucu-önleyici hizmetler işe yaramış demektir.

Sonuç olarak sosyal hizmet yaklaşımları açısından iki belediye arasında farklılık görülmekte olup, Bakırköy Belediyesi'nin çözüm odaklı ve sorunların ortaya çıkmasından önceye dair hizmetlerinin daha fazla olduğu anlaşılmaktadır. Sultanbeyli Belediyesi'nde ise çözüm odaklılıktan uzak destekleyici uygulamaların gerçekleştirildiği saptanmıştır.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Dünyada yönetim anlayışının değişmesi ile yerel yönetim birimlerinin daha etkili bir konuma gelmesi, sosyal devlet anlayışının yerleşmesinde yerel yönetimlerin üstlendiği rollerin artmasını beraberinde getirmiştir. Sosyal belediyeçilik anlayışının ortaya çıkması ve gelişim göstermesi de yönetim anlayışında yaşanan değişimler yakından ilişkilidir. Türkiye'de sosyal belediyeçilik uygulamalarını inceleme amacıyla hazırlanan çalışmada belediyelerin özellikle sosyal yardım eylemlerinin önemi vurgulanmıştır.

Sosyal belediyeçilik 1980'li yıllarda refah devletinin çözülmesi ile önem kazanmış, literatürde kendini yer bulmuştur. Oldukça farklı sosyal belediyeçilik tanımı olmakla birlikte, tanım kısaca yerelde toplumsal refah hizmeti sunulması olarak özetlenebilir.

Sosyal devlet anlayışının yerine getirmek için sosyal yardımların ön plana çıktığı bir yaklaşım olarak sosyal belediyeçilik, sosyal adaletin sağlanması için yerel halkın ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik faaliyetleri içermektedir. Sosyal belediyeçilik, yoksullukla mücadele edilmesine yönelik bir yaklaşım olması yönüyle önemli bir yere sahiptir. Fırsat eşitliği sağlanmasına katkıda bulunması, sosyal belediyeçiliğin temel özelliklerinden birisi olarak belirlenmiştir.

Kamu gücünün kullanılarak, doğrudan kamuya hizmet götürülmesi yönüyle sosyal belediyeçilik oldukça önemli bir pozisyonda bulunmaktadır. Belediyelerin çok farklı alanlarda hizmet üretmesi, hizmetin verildiği kişinin çevresini saran bir yapıda olduğunu göstermektedir. Bu sebeple bireylerin makro sistemleri içinde bulunan belediyenin ürettiği hizmetler, yaşama doğrudan etki edebilmektedir.

Sosyal belediyeçilikte sosyal adaleti ve sosyal barışı sağlama yönünde işlevler bulunmaktadır. Halkın refah düzeyini iyileştirme ve sosyal dengeyi korumaya yönelik eylemler, sosyal belediyeçiliğin işlevleri kapsamında yer almaktadır. Sosyal belediyeçilikteki öncelikli işlevlerden birisinin sosyalleştirme olduğu çalışmada ulaşılan sonuçlar arasında yer almaktadır.

Literatüre bakıldığında, pek çok belediyenin sosyal harcama, verilen hizmetler yönüyle araştırıldığı anlaşılmaktadır. Belediyeler bütçe, verilen hizmet, sosyal politika yönüyle karşılaştırılmıştır.

Türkiye'de sosyal belediyeçilik, dünyadaki gelişim eğilimine paralel olarak son yıllarda giderek daha fazla hâkim olmaya başlamıştır. Çalışmada ulaşılan sonuçlara göre belediyelerin sosyal belediyeçilik ilkelerini benimseme düzeyleri, Türkiye'de son dönemde artış eğilimindedir.

Bu araştırmada ise faaliyet raporları üzerinden inceleme yapılmış, Sultanbeyli ve Bakırköy Belediyeleri sadece sosyal belediyeçilik açısından değil sosyal hizmet penceresinden de değerlendirilmiştir. Sosyo-ekonomik açıdan birbirinden büyük farklara sahip olan iki belediye seçilerek sosyal belediyeçilik uygulamaları açısından benzerlik ve farklılıklar değerlendirilmiştir.

Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin örgütsel yapı açısından incelenmesi ile iki belediyenin de birbiri ile neredeyse aynı örgüt yapısına sahip olduğu yönünde sonuçlar elde edilmiştir. Burada özellikle verilen hizmetlere dair mevzuatta da bir birlik olduğu söylemek mümkündür.

Toprak ve Şataf (2017), Türkiye'de sosyal belediyeçilik konusunu sosyal harcamalar açısından incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına göre sosyal belediyeçilik anlayışında belediyeler, sınırları dahilinde yaşayan ihtiyaç sahibi bireylerin yoksunluklarının giderilmesi amacıyla sistemli ve programlı hizmetlerin yürütülmesi için sosyal harcama yapılması yönünde kendilerini zorunlu görmelidir. Türkiye'de yerel yönetimlerin gelişmesiyle birlikte sosyal politikaların yerelleşme eğilimi artmıştır ve sosyal belediyeçilik anlayışının gelişimi ivme kazanmıştır.

Çalışmada Türkiye'de sosyal belediyeçilik uygulamalarında çeşitliliğin sağlanması ve daha fazla hizmet üretilmesi yönünde öneriler getirilmiştir. Bu çalışmada da Sultanbeyli Belediyesi'nin genel itibarıyla sosyo-kültürel hizmetlere odaklandığı ve kısıtlı hizmetler sunabildiği saptanmıştır.

Çalışmamızda ulaşılan sonuçlara göre sosyal belediyeçilik kapsamında birey ve aile bakımı, altyapı-çevre-güvenlik, okul öncesi uygulamalar ve çocuk bakımı, eğitim, yaşlı bakım hizmetleri, engelli destek ve hizmetleri, sosyo-kültürel aktiviteler gibi hizmet alanları bulunmaktadır. Belediyelerin sosyal yardımların yanında eğitim, kültür, sosyal aktivite gibi alanlarda faaliyetler sürdürmesi, sosyal belediyeçiliği açıklamada belirleyici bir konumdadır.

Balcılar ve Çınarlı (2020), Türkiye'de sosyal belediyeçilik uygulamalarını Bornova Belediyesi özelinde incelemiştir. Araştırmacılar, Bornova Belediyesini köklü bir tarihi olması ve farklı gelir gruplarındaki bireylerin yaşadığı bir ilçe olduğu seçtiklerini vurgulamıştır. Araştırmada ulaşılan sonuçlar belgem, dost market, down cafe gibi projeleri incelenmesi gereken ve örnek alınması beklenen sosyal belediyeçilik açısından başarılı uygulamaları olduğunu göstermektedir.

Bununla birlikte araştırmacılar belediyenin sosyal refahın gelişmesine katkı sağlayacak ve insan onuruna yaraşır nitelikte sosyal belediyeçilik uygulamaları yürüttüğü sonucunu ortaya koymuştur. Zira yapılan sosyal belediyeçilik uygulamaları hak temelli yaklaşımdan halen uzaktadır. Ancak çalışmada ilçe belediyelerinin yer alması sebebiyle Balcılar ve Çınarlı (2020) ile benzerlikler mevcuttur.

Berkün (2018), Türkiye'de sosyal belediyeçiliğin yaygınlaşması amacıyla inceleme yapmıştır. Türkiye'de farklı belediyelerin sosyal belediyeçilik uygulamalarına yer verilen araştırmada vatandaşların ihtiyaçlarının doğru tespit edilmesinin öncelikli olduğu belirtilmiştir. Araştırmacı, vatandaşlara sunulan sosyal belediyeçilik hizmetlerinin aracısız bir şekilde olmasının önemini ortaya koymuştur.

Türkiye'de başta büyükşehir belediyeleri olmak üzere belediyelerin sosyal belediyeçilik uygulamalarına giderek daha fazla önem verdiği araştırmacının ulaştığı sonuçlar arasındadır. Bu noktada araştırmacı küçük belediyeler ile Doğu illerindeki/ilçelerindeki belediyelerin sosyal belediyeçilik uygulamalarının daha fazla gerekli olduğunu belirtmiştir. Mevcut araştırmada da ilçelerle ilgili problemler ortaya konmuştur. Büyükşehir belediyelerinin bütçe büyüklüğü ile ilçe belediyelerinin bütçe büyüklüğü önemli bir fark olarak karşımıza çıkmaktadır.

İpek ve Çıplak (2016), Türkiye'de sosyal belediyeçilik konulu çalışmada Çanakkale Belediyesi özelinde inceleme yapmışlardır. Araştırmada belediyenin faaliyet raporları üzerinden değerlendirmelere yer verilmiştir. Araştırmacılara göre belediyeler halka en yakın yönetim birimleri oldukları için halkın ihtiyaçlarını karşılamada daha etkin olma şansına sahiptir.

Yapılan araştırma sonucunda belediyenin sosyal belediyeçilik açısından iyi uygulamaları olmakla birlikte daha iyi performans sergileyebileceği ifade edilmiştir. Sosyal bütçe ile faaliyet raporları arasında tutarsızlığa neden olan konularda iyileştirme yapılması halinde sosyal belediyeçiliğin olumlu yönde gelişmesi

beklenmektedir. İpek ve Çıplak (2016)'ın araştırması ile yapılan çalışma yöntemsel olarak benzerlik göstermektedir.

Bağlan ve Yardımcıoğlu (2017), belediyeler tarafından verilen meslek edindirme kursları hakkındaki araştırmada sosyal ve ekonomik açıdan olumlu katkıların gözlemlendiği yönünde sonuçlar elde etmiştir. Araştırmacılara göre belediyelerin açtığı meslek edindirme kursları, belediye bünyesindeki bireylerin kişisel gelişimine olanak tanımakla birlikte yeni gelir kalemlerinin ortaya çıkmasını beraberinde getirmektedir.

Şahinoğlu (2017), yerel politika uygulamaları konulu çalışmada Türkiye'de sosyal belediyeciliği araştırmıştır. Araştırmada belediyelerin sosyal belediyecilik uygulamaları özelinde halka karşı büyük sorumlulukları olduğu ifade edilmiştir.

Belediyelerin kadınlar, engelliler, yaşlılar, yoksullar gibi ihtiyaç sahiplerine yardımlar yaparak sosyal belediyecilik anlayışının gereğini yerine getirdiği yönünde sonuçlara ulaşılan çalışmada belediyelerin kaynak yetersizliği sebebiyle sorunlar yaşamalarını eleştirmiştir. Araştırmada belediyelerin verilere ulaşma ve bürokratik yapıda problemler yaşama gibi hususların etkisiyle yetersizliklerin yaşanması eleştirilmiştir.

Araştırmacı, belediyelere sağlıklı veri toplanması yönünde öneriler getirmiş ve sosyal belediyecilik uygulamalarının genişlemesini önermiştir. Çalışmamızda faaliyet raporları incelendiğinden, belediyelerin eksik yönlerinin belirlenmesi zorlaşmaktadır. Bu durumda da sağlıklı veriye erişim güçleşmektedir. Şeffaflığın sağlanabilmesi için hem Sultanbeyli hem de Bakırköy Belediyeleri faaliyet raporlarını geliştirmelidir.

Pekdaş ve Büyükkakın (2020), yoksullukla mücadele edilmesinde sosyal belediyeciliğin etkin roller üstlendiğini gösteren sonuçlar elde etmişlerdir.

Yoksulluk ve mülkiyet gibi belediyenin öne çıkan sorunlarının çözülmesinde yeterli adımların atılmadığını vurgulayan araştırmacılar, sorunun kaynaklarının tespit edilmesi gerektiğini belirtmiştir. Araştırma sonuçlarına göre incelenen Sultanbeyli belediyesi, sosyal belediyecilik açısından değişim ve gelişim süreçlerine ayak uydurmada yetersiz kalmaktadır.

Kocaoğlu, Aydoğan ve Akkuş (2017), Türkiye'de sosyal belediyecilik uygulamaları hakkında yaptıkları değerlendirmede sosyal belediyeciliğin Türkiye'de gelişim eğiliminde olduğunu ortaya koymuştur. Araştırmada incelenen Keçiören belediyesinin sosyal belediyecilik performansı açısından yeterli olduğu ifade edilmiştir.

Sağlık, eğitim, sosyal hizmetler, kültürel faaliyetler gibi sosyal belediyeçilik uygulamalarının etkili örgütlenen hizmet birimleri ile başarılı şekilde yürütüldüğünü gösteren sonuçlar elde edilmiştir. Bizim çalışmamızda da Bakırköy Belediyesi'nin sosyal belediyeçiliği amaçlarından biri haline getirmesi ve bu konuda hizmetlerini gerçekleştirmesi yönüyle Sultanbeyli Belediyesi'nden farklılaştığı saptanmıştır.

Ancak sosyal belediyeçilik ne kadar gelişse de merkezi yönetimin hizmet üretmesi ilk etapta ele alınmalıdır. Elbette sadece sosyal belediyeçilik uygulamaları ile sosyal sorunlar tümünden bitecek değildir. Bunun için merkezi yönetimin adım atması daha önemlidir. Sosyal belediyeçilik uygulamaları daha dar bir çerçeveyi ele almakta olduğundan yetersiz kaldığı durumlar olabilmektedir.

Özellikle yoksullukla mücadele gibi önemli bir alanda sadece sosyal belediyeçilik faaliyetleri bir nihai çözüm sunmaktan uzaktır. Sözü edilen belediyeler, sosyal belediye olarak adlandırılırsalar da kısıtlı imkanları sebebiyle geçici çözümler üretebilmektedir. Bu anlamda ne yazık ki sosyal hizmet ve sosyal refah açısından çözümler yetersiz kalmaktadır.

Kesgin (2008) de benzer bir ifadeyle, yoksullukla mücadelede belediyelerin rollerinin önemini vurgulamış ancak tüm siyasi aktörlerin ortak hareket etmesinin gerekliliği üstünde durmuştur.

Uygulamalar açısından Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyeçilik kıyaslaması yapıldığında sosyal yardım, eğitim, sağlık gibi temalarda benzer hizmetler verdikleri yönünde sonuçlara ulaşılmıştır. Sosyo-ekonomik açıdan farklı ilçelerden bahsediliyor olmasına rağmen sosyal belediyeçilik uygulamalarının benzer temalarda yoğunlaşması dikkat çeken bir sonuçtur. Ancak belli tema alanların hizmetler bütünüyle değişmektedir.

Sosyal hizmet açısından oldukça önemli olan beslenme ihtiyacının karşılanması adına vatandaşlara yemek dağıtımı yapılması, cenaze hizmetleri, ücretsiz eğitim kursları, covid-19 pandemi döneminde ortak alanların dezenfekte edilmesi gibi faaliyetler Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin benzer sosyal belediyeçilik uygulamaları olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte ilçelerde kişi başına düşen yeşil alanları artırmak için sosyal belediyeçilik faaliyetleri sürdürdüklerini gösteren sonuçlara varılmıştır. Kısaca sosyal belediyeçiliği sadece yardım etme bazında değil bütünsel bir çerçevede değerlendirmek mümkündür. Çünkü bireylerin ihtiyaçları da

potansiyelleri de bulundukları çevre ve çevreyle ilişkili diğer sistemlerle doğrudan ilgilidir.

Sultanbeyli ve Bakırköy belediyelerinin sosyal belediyeçilik uygulamalarının benzerlik ve farklılıklar açısından incelenmesi ile vatandaşlar için sosyal aktiviteler düzenlenmesi yönünde adımlar atıldığı görülmektedir. Her iki belediye de ilçe sakinlerinin katılımına olanak tanıyan ücretsiz organizasyonlar yaparak vatandaşlar için sosyal aktivite seçenekleri sunmaktadır. Sosyalleşme, bireyin hayatının her döneminde önemli ve gereklidir. Bu anlamda ekolojik kuram çerçevesinde bireyi şekillendiren bir unsur olarak sosyalleşmenin göz ardı edilmemesi gerekmektedir.

Çalışmada ulaşılan sonuçlara göre Sultanbeyli ve Bakırköy belediyeleri sosyo-demografik, sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel faktörlerin etkisiyle sosyal belediyeçilik uygulamalarında farklılıklara sahip görünmektedir. İki ilçenin sahip oldukları başta ilçede yaşayan bireylerin sosyo-ekonomik düzey farklılığı göz önüne alındığında sosyal belediyeçilik uygulamalarının farklılaştığı görülmektedir. Bakırköy ilçesinin sosyo-ekonomik seviyesi daha yüksek olduğu için Bakırköy belediyesinde sosyal yardımların daha az ve aynı zamanda hak temelli gerçekleştirilmekte olup sosyal faaliyetlerin daha çeşitlidir. Örneğin huzurevi hizmeti veren Bakırköy Belediyesi'dir. Elbette benzer uygulamaların var olduğuna dair sonuçlar elde edilmiştir. Ancak Bakırköy Belediyesi yaklaşım ve hizmet çeşitliliği açısından Sultanbeyli Belediyesi'nden ayrışmaktadır.

Sosyal hizmetin meslek ve bilim yönü itibarıyla sürekli bir tartışma yarattığı bilinmektedir. Sosyal belediyeçilik, sosyal hizmetin önemli bir uygulama alanıdır. Bu anlamda sosyal hizmetin meslek yönünü öne çıkarmaktadır. Ancak aynı zamanda sosyal hizmet biliminin de kuram ve yaklaşımları sosyal belediyeçilikle iç içedir. Bu çalışma diğer araştırmalardan bu iki yönü kullanmasıyla da ayrışmaktadır. Çoğunlukla kamu yönetiminin bir parçası gibi görünen sosyal belediyeçilik uygulamalarının sosyal hizmetin hem meslek olması hem de bilim olması yönünü gözler önüne süren faaliyetleri ortaya çıkarması, bu çalışmayı var olan literatürden farklı bir yerde tutmaktadır.

İki belediyenin faaliyet raporunda da mültecilere hizmetlere dair yeterli veri elde edilememiştir. Bu konu elbette ülkemizde yaşayan sığınmacı, mülteci ve geçici

koruma altındaki bireylere dair genel bir veriye ulaşma problemi olarak da görülmelidir.

Ayrıca bu araştırma iki belediyenin faaliyet raporlarında yer alan bilgiler ile sınırlıdır. Şeffaf yönetimin bir parçası olan faaliyet raporlarında ne yazık ki sosyal hizmet başlığına yeterli önem verilmemektedir.

Sultanbeyli Belediyesi, daha çok sosyo-kültürel faaliyetler ile sosyal belediyeciliği sürdürmeye çalışırken Bakırköy Belediyesi sosyal hizmet müdahale yöntemlerini kullanmaktadır. Bu durumda Bakırköy Belediyesi'nin belirlenen amaçları ile uygun bir hizmet şekli olduğunu söylemek mümkündür. Ayrıca Bakırköy Belediyesi'nin hizmetlerinin daha sürdürülebilir olduğu anlaşılmakta olup uzun dönem bir müdahale öngörülmektedir. Araştırmanın H4: Bakırköy belediyesinin sosyal belediyecilik uygulamaları, Sultanbeyli belediyesine göre daha etkilidir hipotezi kanıtlanmıştır.

Dezavantajlı grupların, doğru hizmetlere haklar çerçevesinde ulaşması sosyal hizmetin önemli amaçlarından biridir. Sosyal hizmet literatürü açısından değerlendirildiğinde, bu çalışma ile belediyelerde hizmet verenler için hak temelli yaklaşımın öne çıkarılmasına dair bir bilgi kaynağı olacaktır. Hizmetlere dair politika yapanlar için ise bilimsel temellere dayalı uygulamaların daha etkin ve maliyetler açısından daha uygun olduğuna dair farkındalık geliştireceklerdir. Ayrıca bu bilgiler yaygınlaştığında hizmet alanlar da olumlu yönde etkilenecektir. Bu çalışmanın sosyal hizmet bilimine katkıları, doğru hizmet üretiminin toplumla sosyal hizmet uygulamalarının tüm basamaklarının gerçekleştirilerek olacağını niteliksel araştırma yöntemleri kullanılarak saptanmış olmasıdır.

Sultanbeyli Belediyesi'nin sosyal belediyecilik başlığı içerisinde verdiği hizmetlerin sosyo-kültürel kapsamda kalmasının önemli nedenlerinden biri hizmet alan bireylerin ihtiyaçlarının doğru belirlenememiş olmasıdır. Önceki araştırmalardan da anlaşılabileceği üzere Sultanbeyli ilçe sınırları içerisinde yaşayan bireylerin sosyo-ekonomik olarak düşük ailelerden geldiği bilinmektedir. Yoksulluğun sosyal riskler açısından bireyleri açık hale getirdiği de aynı şekilde bildirilmektedir. Ancak yapılan sosyal belediyecilik uygulamaları sürdürülebilir olmayıp, bireylerin ihtiyaçlarını planlı değişim sürecine dahil ederek uygun müdahaleyi saptamaktan uzaktır.

Bakırköy Belediyesi'nin sosyal belediyecilik uygulamalarının daha bilimsel olduğu açıktır. Dünya Sağlık Örgütü'nün dünya nüfuslarının yaşlandığına dair verileri ışığında

bir huzurevi hizmeti verildiği görülmektedir. Ayrıca kadın konukevi de Türkiye'de var olan toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılığa dayalı kadına yönelik şiddet için koruyucu bir adımdır. Diğer taraftan şiddete tanıklık etmiş çocukların önemli bir risk grubu olduğu unutulmadan psikolojik bozuklukların yine Dünya Sağlık Örgütü'ne göre kanserden daha tehlikeli olduğu bildirilmiş olup Bakırköy Belediyesi ücretsiz psikolojik destek hizmeti sunmaktadır. Bu anlamda gelecek kuşakların sağlıklı ve güvenli bir ortamda büyümesi toplum ruh sağlığı açısından önemlidir. Benzer başlık altında kreş hizmetini de değerlendirmek uygun olacaktır. Yoksulluğun gittikçe derinleştiği bu dönemde iki ebeveynin de çalıştığı aile modelleri yaygınlaşmakta bu da çocuk bakım hizmetinin uygun koşullarda yapılmasını öne çıkartmaktadır. Bakırköy Belediyesi'nin bu hizmeti yine bilimsel temellere dayanılarak ihtiyaçların belirlendiğinin başka bir göstergesidir.

Tüm bu hizmetler göstermektedir ki, bilimsel bilgi ile üretilen hizmetler ihtiyaçları karşılamada ve bütçeyi doğru kullanmada doğru adımdır. Planlı değişim süreci de toplumla sosyal hizmet uygulamalarının bilimsel olarak açıklanması olduğundan sosyal belediyecilik uygulamaları gerçekleştirmek isteyen belediyelerin mutlaka planlı değişim süreci basamaklarına hakim olmalıdır.

5. ÖNERİLER

Sonuç olarak hak temelli uygulamaların yaygınlık kazanması adına Bakırköy Belediyesi gelişim göstermektedir. Ancak ilçe belediyelerinin bütçe ile ilgili problemleri sebebiyle kısa vadeli çözümler ve hizmetler sürdürüldüğü anlaşılmaktadır. Bütçeye dair yetkilerin belediyeler tarafında artması ile bu anlamda belediyelerin yetkileri geliştikçe hizmetleri de çeşitlenecektir.

Sosyal belediyeciliğin ülkemizde gelişmesi adına;

- Sosyal belediyecilik uygulamalarında sosyal adalet ve sosyal barış odaklı bir biçimde hareket edilmesi,
- Sosyal belediyecilikte vatandaşların istek ve beklentilerine göre uygulamalara yer verilmesi,
- Sürdürülebilir uygulamalara yer verilerek sosyal belediyeciliğin katkıları belirgin hale getirilmesi
- Sosyal belediyecilik anlamında sosyal hizmet odaklı araştırmaların yoğunlaştırılması sağlanarak,
- Ülkemizde yaşayan yabancı uyruklu bireylerin eriştikleri hizmetlere dair güncel veri sunarak,
- Faaliyet raporlarında şeffaflığı benimseyerek,
- Yerel halkın öncelikleri konusunda araştırmalar yapılarak sosyal belediyecilik uygulamalarının tasarlanması önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Akay, H. (2016). *Yerel yönetimler için insan hakları temelli programlama ve hizmet sunumu*. Türkiye Avrupa Vakfı, İstanbul.
- Atmaca, Y. (2012). *Yeni kamu yönetimi anlayışı çerçevesinde belediyelerde kamu hizmet anlayışı değişimi: Konya Büyükşehir Belediyesi örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Aygen, M. (2014). Sosyal Belediyecilik Üzerine Bir İnceleme: Elazığ Belediyesi Örneği. *Fırat Üniversitesi Harput Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 173-192.
- Bağlan, D. ve Yardımcıoğlu, F. (2017). Meslek edindirme kurslarının etkinliği: SAMEK örneği. *Siyaset, Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 5 (1), 63-87.
- Balcılar, A.N. (2021). Türkiye'deki sosyal belediyecilik uygulamaları ve örnekleri. <http://politikaakademisi.org/2019/09/17/turkiyedeki-sosyal-belediyecilik-uygulamaları-ve-örnekleri/> , Erişim Tarihi: 25.11.2021.
- Balcılar, A.N. ve Çınarlı, S. (2020). Türkiye'de sosyal belediyecilik uygulamaları ve Bornova Belediyesi örneği. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 21 (2), 122-156.
- Berkün, S. (2017). Türkiye'de sosyal belediyecilik anlayışı. *Şarkiyat İlmi Araştırmaları Dergisi*, 9 (2), 582-598.
- Çelik, A. (2014). Sosyal Belediyecilik Anlayışı: Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Örneği. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(1), 1-20.
- DANIŞ, A. G. M. Z. (2006). Davranış bilimlerinde ekolojik sistem yaklaşımı. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 9(9), 45-54.
- Demirbaş, T., Çetinkaya, Ö., Güneş, V. ve Bektaş, N.B. (2017). Yeni kamu işletmeciliği bakış açısıyla Türkiye'de belediyelerin şirketler yoluyla hizmet

sunma modelinin değerlendirilmesi. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 15 (30), 145-175.

Egeli, H. ve Diril, F. (2012). Türkiye'de yerel yönetimlerde mali özerklik ve vergilendirme yetkisi. *Sayıştay Dergisi*, 84, 25-44.

Ekiz, A.K. (2013). *Sosyal refah devletinde sağlık harcamaları ve Türkiye'deki sağlık harcamalarının genel bir analizi*. Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.

Frolova, E.V., Vinichenko, M.V., Kirillov, A.V., Rogach, O.V. ve Kabanova, E.E. (2016). Development of social infrastructure in the management practices of local authorities. *International Journal of Environmental & Science Education*, 11 (15), 7421-7430.

Genç, Y., Çavuşoğlu, O., ve Çöpoğlu, M. (2020). Sosyal Politika Geliştirmede ve Sosyal Hizmet Uygulamalarında Yerelleşme: Sakarya Büyükşehir Belediyesi Sosyal Gelişim Merkezi Örneği. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 20(46), 235-272.

Güzel, İ.H. (2012). *Merkezi idare ile yerel yönetimler arasındaki iş bölümünde sağlık hizmetleri*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

http://www.sp.gov.tr/upload/xSPStratejikPlan/files/oFDbk+Sultanbeyli_Stratejik_Plan_2019-2024.pdf , Erişim Tarihi: 10.12.2021.

<https://www.bakirkoy.bel.tr/bakirkoy/ilcemiz/tarihce.html> , Erişim Tarihi: 15.12.2021.

https://www.bakirkoy.bel.tr/files_upload/kurumsalmenu/1619080854.pdf , Erişim Tarihi: 15.12.2021.

<https://www.bakirkoy.bel.tr/kurumsal/organizasyon-semasi.html> , Erişim Tarihi: 15.12.2021.

<https://www.bakirkoy.bel.tr/kurumsal/surdurulebilir-kalkinma-hedefleri.html> , Erişim Tarihi: 15.12.2021.

<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5393.pdf> , Erişim Tarihi: 15.11.2021.

<https://www.sultanbeyli.bel.tr/ilce-tarihi/> , Erişim Tarihi: 05.12.2021.

<https://www.sultanbeyli.bel.tr/vizyon-misyon/> , Erişim Tarihi: 05.12.2021.

<https://www.sultanbeyli.bel.tr/wp-content/uploads/2021/05/Faaliyet-Raporu-2020.pdf> , Erişim Tarihi: 05.12.2021.

İpek, S. ve Çıplak, B. (2016). Türkiye'de sosyal belediyecilik ve sosyal bütçe uygulamaları. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 14 (27), 201-215.

Jekabsone, I. ve Sloka, B. (2015). Municipalities and social responsibility salaspils municipality case. *International Days of Statistics and Economics*, 655-666.

Kalkışım, H. M. (2016). Social Municipality Perception in Turkey: A Case Study in the Istanbul, Izmir, Adana, Diyarbakır Metropolitan Municipalities. *Turkish Economic Review*, 3(1), 216-224.

Kara, B. (2021). Sosyal bütçeleme anlayışı: İstanbul Büyükşehir Belediyesi örneği. *Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi*, 30 (4), 29-60.

Keçeci, G. (2017). Makro Sosyal Hizmet Uygulamasında Kullanılan Modeller, Teknikler ve Sosyal Hizmet Uzmanlarının Rollerini. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 28(1), 187-202.

Keleş, S. (2008). *Türkiye 'de Sosyal Belediyecilik Uygulamaları ve Ankara Büyükşehir Belediyesi Örneği* (Master's thesis, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).

Kesgin, B. (2008). *Yoksulluğa Yerel Müdahale “Sosyal Belediyecilik” Karşılaştırmasında Eminönü ve Beşiktaş Belediyeleri Örnekleri* (Doctoral dissertation, Marmara Üniversitesi (Turkey)).

- Kocaoğlu, M., Aydoğan, C. ve Akkuş, Ö.K. (2017). Türkiye'de sosyal belediyecilik uygulamaları üzerine bir değerlendirme. *Siyaset Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 5 (4), 157-170.
- Koray, M. ve Temiz, H.E. (2014). Merkezi yönetimle ilişkiler, kısıtlar ve harcamalar çerçevesinde sosyal belediyecilik ve dört büyükşehir belediyesi açısından uygulamalar. *Çalışma ve Toplum Dergisi*, 3, 11-60.
- Kurşunluoğlu Yarimoğlu, E., Hacıoğlu, F., Gençtürk, S., Çelik, Y.K. ve Saygıner, C. (2015). A qualitative research on municipalities's social responsibility practices in İzmir city. *E-Journal of Yaşar University*, Special Issue, 75-92.
- Kutlu, Ö. ve Göksel, Z.S. (2014). Kent kültürü oluşturma aracı olarak kültürel belediyecilik: Selçuklu örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Dr. Mehmet Yıldız Özel Sayısı, 75-91.
- Mecek, M. ve Atmaca, Y. (2020). Yerel yönetimlerin idari yapısına ilişkin mevzuat analizi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 19 (76), 2068-2087.
- Mermer, B., Şataf, C. ve Negiz, N. (2016). Türkiye'de sosyal belediyecilik anlayışı: Denizli Büyükşehir Belediyesi örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 21 (4), 1299-1322.
- Moors, M. (2012). Community work the missing link of municipal social policy. *SHS Web of Conference*, 2, 1-6.
- Negiz, N. (2011). Sosyal Yardım ve Sosyal Hizmet Faaliyetleri Açısından Isparta Belediyesi: Farkındalık, Yararlanma Ve Değerlendirme Açısından Bir Araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(2), 323-341.
- Oktay, T. (2020). 1920-2020 döneminde Türkiye'de belediyelerin gelişimi. *Medeniyet Araştırmaları Dergisi*, 5 (2), 171-223.
- Özdemir, S. (2010). *Refah devleti analizi*. İstanbul Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi Yayınları, İstanbul.

- Paslı, F. (2017). Cinsel istismarın yasal sürecinin, maruz kalanlar, ebeveynler ve profesyoneller açısından ekolojik sistem yaklaşımına göre incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara
- Pekdaş, M. ve Büyükakın, F. (2020). Yoksullukla mücadelede sosyal belediyeçilik uygulamalarına ilişkin bir değerlendirme: Sultanbeyli belediyesi. *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 40, 35-63.
- Pektaş, E.K. (2010). Türkiye'de sosyal belediyeçilik uygulamaları ve temel sorunlar. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 5 (1), 5-22.
- Sevinç, İ. (2015). Sosyal belediyeçilik uygulamalarında kent bilgi sistemlerinin kullanımı: Konya Büyükşehir Belediyesi örneği. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 22 (1), 201- 218.
- Sobacı, M.Z. ve Köseoğlu, Ö. (2016). *Başkanlık sistemlerinde yerel yönetimler*. Siyaset Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı Raporu, Ankara.
- Şahin, S.Z., Çekiç, A. ve Gözcü, A.C. (2014). Ankara'da bir yerel yönetim monografisi yöntemi denemesi. *Ankara Araştırmaları Dergisi*, 2 (2), 159-183.
- Şahinoğlu, İ. (2017). Yerel sosyal politika uygulamalarında Türkiye deneyimi. *Marmara Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11, 37-67.
- Şataf, C. ve Mermer, B. (2017). Avrupa'da sosyal belediyeçilik anlayışı ve Türkiye. *Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi*, 8 (17), 13-33.
- Şenesen, G.G., Arun, Ö., Aykara, A., Sunata, U., Thibert, A.A. ve Yücel, Y. (2021). *İnsan hakları kentleri göstergeleri*. İnsan Hakları Kapasite Geliştirme Programı, Ankara.
- Şengün, E. (2019). *Türkiye'de sosyal belediyeçilik uygulamaları: Eskişehir Büyükşehir Belediyesi örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.

- Şimşek, G. ve Altun, F. (2020). Sosyal belediyecilikte sosyal hizmetlerin ve sosyal girişimci faaliyetlerin rolü. *Sosyal Çalışma Dergisi*, 4 (1), 55-61.
- T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Aile ve Toplum Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Türkiye'de Sosyal Hizmet ve Yardımların Yeniden Organizasyonu Nisan 2015, *Araştırma ve Politika Serisi 21*, 2015, Ankara
- TDK, www.tdk.gov.tr , Erişim Tarihi: 15.11.2021.
- Tetrevova, L. ve Jelinkova, M. (2019). Municipal social responsibility of statutory cities in the Czech Republic. *Sustainability Journal*, 11, 1-19.
- Toprak, D., & Şataf, C. (2009). Türkiye’de Yerel Yönetimler Reformu Çerçevesinde Sosyal Belediyecilik Yaklaşımı. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 1(1), 11-24.
- Toprak, D. ve Şataf, C. (2017). Türkiye'de sosyal belediyecilik çerçevesinde sosyal harcamalar üzerine genel bir değerlendirme. *Sayıştay Dergisi*, 106, 63-86.
- Usta, S. ve Bilgiç, E. (2016). *Yerel yönetimlerde hizmet sunumu: kamu özel ortaklığı modeli*. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 23, 249-268.
- Ünal, F. ve Caner, C. (2014). Yerel yönetimler ve sosyal politikalar: sosyal belediyecilik. *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi*, 49 (2), 31-49.
- Ünlü, U. (2016). Sosyal belediyecilik anlayışının e-belediyecilik uygulamalarına entegre edilmesi. *Sayıştay Dergisi*, 102, 63-89.
- Vlasova, N. ve Loginovskikh, A. (2020). Social dimensions of municipal sustainability. *E3S Web of Conferences*, 208, 1-5.
- Yaman, M. "Sosyal Devlet ve Sosyal Belediyecilikte Yaşanan Dönüşüm: Kütahya Belediyesi Örneği." *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*. 42 (2014).
- Yayman, D. (2013). Türkiye'de yerel yönetimlerin mali yapısı. *Akademik Bakış Dergisi*, 34, 1-18.

Yaşar, S., ve Taşar, M.O. "Kavramsal Olarak Yoksulluk ve Türkiye’de Yoksullukla Mücadele Politikalarının Etkileri." *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*. 19.38 (2019): 118-144.

EKLER

Görsel 1. Sultanbeyli Belediyesi Merkez Çayevi Projesi

Görsel 2. Sultanbeyli Belediyesi Aydos Sosyal Tesisleri

Görsel 3. Sultanbeyli Belediyesi Aydos Sosyal Tesisleri Üst Görünüm

Görsel 4. Sultanbeyli Belediyesi Sosyal Alan Yapımı

Görsel 5. Sultanbeyli Belediyesi Çiçek Ekimi

Görsel 6. Sultanbeyli Belediyesi Yeşil Alan Sulaması

Görsel 7. Sultanbeyli Belediyesi Yeşil Alan ve Çiçek Bakımı

Görsel 8. Sultanbeyli Belediyesi Ağaç Dikimi Etkinliği

Görsel 9. Sultanbeyli Belediyesi Sıcak Yemek ve Ev Temizliği Yardımları

Görsel 10. Sultanbeyli Belediyesi Cenaze Hizmetleri

Görsel 11. Sultanbeyli Belediyesi Hasta Yardımı

Görsel 12. Sultanbeyli Belediyesi Tarafından Organize Edilen Oyunlar

Görsel 13. Sultanbeyli Belediyesi Tarafından Düzenlenen Söyleşiler

Görsel 14. Sultanbeyli Belediyesi Tarafından Verilen Covid-19 Eğitimleri

Görsel 15. Sultanbeyli Belediyesi Halkla İlişkiler Merkezi

Görsel 16. Bakırköy Belediyesi Misafirhanesi

Görsel 17. Bakırköy Belediyesi Kreşi

Görsel 18. Bakırköy Belediyesi Sınav Dönemindeki Öğrencilere Etüt Yardımı

Görsel 19. Bakırköy Belediyesi Tarafından Düzenlenen Tiyatro Oyunları

Görsel 20. Bakırköy Belediyesi Covid-19 Teftişı ve Bilgilendirmesi

Görsel 21. Bakırköy Belediyesi Temizlik Hizmetleri

Görsel 22. Bakırköy Belediyesi Sokak Hayvanlarına Yönelik Bakım ve Barınak

Görsel 23. Bakırköy Belediyesi Dezenfekte Hizmetleri

İBNİ SİNA ORTAOKULU

BAKIRKÖY ANADOLU LİSESİ

YEŞİLKÖY ANADOLU LİSESİ

Görsel 24. Bakırköy Belediyesi Sosyal Alan İçin Bakım ve Onarım Çalışmaları

Görsel 25. Bakırköy Belediyesi Botanik Park Bakımı

Görsel 26. Bakırköy Belediyesi Halk Market Yardım Uygulaması

Görsel 27. Bakırköy Belediyesi Psikolojik Destek Hizmeti

Görsel 28. Bakırköy Belediyesinin Spor Alanı Bakımları

Görsel 29. Bakırköy Belediyesi İhtiyaç Sahiplerine Yardımlar

ÜCRETSİZ SPOR KURLARI KAYITLARIMIZ DEVAM EDİYOR!

FUTBOL

BASKETBOL

YÜZME

TENİS

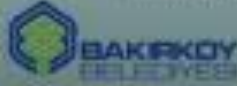
VOLEYBOL

GİMNASTİK

ADRES: Osmangazi Mh. İsmail Eren Bulvarı Çıkkı
Brahim Sk. No:10 Bakırköy (Atatürk Spor ve Yaşam Rüyü)
Tlf: 0 (212) 414 9632

ADRES: Ataköy 3-4/11 Mh. İhsan De Jenero Cd, Ataköy
3. Kısım Bakırköy (Sanatçılar Parkı ve Spor Kompleksi)
Tlf: 0 (544) 356 7652

Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü

Görsel 30. Bakırköy Belediyesi Ücretsiz Kurslar

Görsel 31. Bakırköy Belediyesi Üniversite Kız Öğrenci Yurdu

ÖZGEÇMİŞ

Abdullah Caner KÖSE, ilkokulu İstanbul ili Kağıthane ilçesinde Gürsel İlköğretim Okulu'nda, ortaokulu Antalya ili merkezinde Meryem Mustafa Ege İlköğretim Okulu'nda, 9. ve 10. sınıfı Metin Nuran Çakallıklı Anadolu Lisesi, 11. ve 12. sınıfı Adem Tolunay Anadolu Lisesi olmak üzere iki lisede okudu. 2017 yılında Yalova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü'nden mezun oldu. 2019 yılı Şubat ayında Yalova Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimine başladı.

Lisans mezuniyeti sonrasında 2017 yılı Kasım ayından 2020 yılı Haziran ayına dek Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği'nin Sakarya ve İstanbul temsilciliklerinde Engelli Uzmanı ve Mobil Takım Koruma Asistanı olmak üzere iki pozisyonda çalıştı. 01 Haziran 2020 itibarıyla de İstanbul Büyükşehir Belediyesi Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne bağlı sosyal yardım projesinde Sosyal Destek Hizmet Elemanı pozisyonunda Sosyal Çalışmacı olarak başladığı görevine halen devam etmektedir.

İşbu tezle birlikte Yalova Üniversitesi Sosyal Hizmet Ana Bilim Dalı tezli yüksek lisans programından mezun olmuştur.

